Udfordringen

... hele kirkens ugeavis

Søndag den 25. august 2024 * Uge 35 * * Årgang 52

"Liflige ord er flydende honning, sød for sjælen og lægedom for kroppen."
(Ordspr. 16, 24)

OL-sølvvinder arrangerer bibel- og bønnemøder med andre atleter

Side 14-15

I Iran er over 50.000 moskéer lukket, mens mange iranere bliver kristne

Side 11

Hans-Ole Bækgaard har været formand for Indre Mission i 14 år

Side 3

Mette Christensens liv ændrede sig, da hun blev ramt af sygdom. Nu har hun gennemført en teologuddannelse i Mariager.

Side 12-13

4.- 6. december
fra kr. **3.300,-**

FELIX REJSER

Slut året af med en uforglemmelig juletur til Lübeck, der har Tysklands ældste og mest hyggelige julemarked.

Byen er en historisk perle med brostensbelagte gader og imponerende gotisk arkitektur. Når vi træder ind i byens gamle centrum, bliver vi straks mødt af duften af kanel, krydderier og friskbagte julespecialiteter fra de hyggelige boder.

Rejseledere på denne rejse:
Pia og Henrik Bak Jepsen

felixrejser.dk/juletur

Tilmelding inden den 21. oktober

Tidligere forstander på LTC bliver bindeled for inspiration i LM

Teolog Peter Leif Mostrup Hansen, Ødsted, tiltrådte den 1. juli stillingen som missions- og menighedskonsulent i Luthersk Mission.

Peter Leif Mostrup Hansen. Foto: Arkiv/ LM

”Jeg skal være med til at formidle, hvad der sker i LM’s missionsarbejde både nationalt og internationalt. Og jeg skal vise, hvad der fungerer godt, som man måske kan lade sig inspirere af og bygge videre på,” forklarer den 43-årige Peter Leif Mostrup Hansen ifølge et nyhedsbrev fra LM.

Den nye missions- og menighedskonsulent var forstander for KFS’ Ledertræningscenter (LTC i Ødsted) fra 2020, indtil LTC lukkede i januar 2024. Før ansættelsen ved LTC var han frimenighedspræst i RandersKirken.

Formidler LM’s nationale og internationale arbejde

Som missionskonsulent har Peter Leif Mostrup Hansen særligt ansvar for LM’s arbejde blandt tyrkiske folkegrupper. Samtidig skal han som menighedskonsulent stå til rådighed for lederne i både kredse og frimenigheder og formidle inspiration på tværs af LM’s ydre og indre mission.

”Overordnet kan man altid lære noget af at se, hvordan andre gør, og jeg vil gerne tage et indblik i arbejdet andre steder i LM med rundt, hvor jeg kommer,” siger han og tilføjer:

”Forhåbentlig kan det være med til at sætte ens egen situation i perspektiv, når man hører om de udfordringer og glæder, der er andre steder.”

Arbejder fra Ødsted og Hillerød

Ud over konsulentopgaverne får Peter Leif Mostrup Hansen også opgaver med forkyndelse, ligesom han skal arrangere efteruddannelse for frimenighedspræster og landsansatte prædikanter.

Peter Leif Mostrup Hansen er tilknyttet LM’s sekretariat i Hillerød, hvor han vil være til stede to gange om ugen. Resten af tiden foregår arbejdet ud fra hjemmekontoret i Ødsted i Østjylland, fremgår det af nyhedsbrevet.

Bodil

Ugens profil: Louise Adrian

Fangekorets leder gennem tre årtier er død

De indsatte har ofte brug for at tale om tro, tilgivelse, skyld og skam - og for at udtrykke deres tro på Gud gennem sang og musik, fortalte Louise Adrian. Hun var også med til at starte Café Exit, som hjælper tidligere indsatte.

Medstifter og mangeårig korleder af Fangekoret, Louise Adrian, Vesterbro, døde den 16. august i en alder af 59 år.

Louise Adrian, der før julen 2023 blev erklæret rask efter et forløb med brystkræft, fik tilbagefald i første halvdel af 2024. Kræften havde nu bredt sig, så lægerne kunne ikke gøre mere for hende.

Afskedskoncerter på Bornholm

Med denne viden holdt korlederen afskedskoncerter med Fangekoret på Bornholm i forbindelse med Folkemødet. Her benyttede mange, blandt dem statsminister Mette Frederiksen, anledningen til at sige Louise Adrian tak for hendes store og vigtige arbejde blandt indsatte og tidligere indsatte.

(I 2018 var det Mette Frederiksen, der som Socialdemokratiets formand overrakte Louise og Fangekoret *Fællesskabsprisen*, hvis formål er at hylde hverdagens mange oversete helte, ”som gør en ekstraordinær forskel for fællesskabet).

Medlemmer af Fangekoret skrev på Facebook efter meddelelsen om dødsfaldet:

”Vores elskede Louise er gået bort. Louise sov stille ind fredag morgen og var i sin sidste tid omgivet af sin elskede familie...

For altid vil vi bære Louises fantastiske smil, livsglæde, mod og styrke i vores hjerter. Æret være mindet om Louise. Ord er slet ikke nok til at beskrive, hvor fantastisk et menneske Louise var, og hvor stor betydning hun har haft for så mange mennesker.”

Koncerter uden for murene siden 2005

”Gud alene skal have æren for, at indsatte nu i 12 år har kunnet turnere i Danmark med budskabet om kærlighed og tilgivelse,” sagde Louise Adrian i 2017, da hun sammen med Fangekoret kunne byde velkommen til koncert nr. 500. Allerede i 2005 begyndte Louise og Fangekoret at holde koncerter uden for Vridsløselille Statsfængsels mure.

Siden cand. phil. Louise Adrian i 1994 blev ansat i kriminalforsorgen som fængselsorganist, har hun mødt mange kriminelle, der afsonede lange straffe for vold og narkokriminalitet.

Men hun havde fra starten en opfattelse af, at der var mange muligheder i arbejdet med de indsatte. Det fik hende til at starte det særlige kirkekor, ”Fangekoret”, som gennem årene har hjulpet de indsatte til at tale om fx tro, tilgivelse, skyld og skam - og til at udtrykke deres tro på Gud gennem sang og musik, fortalte Louise Adrian.

Ingen fanger flygter

Louise Adrian og Fangekoret har spillet og sunget i mange danske kirker og ved arrangementer som kirkedage og bibelcampings. Teksterne i korets sange er skrevet af de indsatte selv og handler typisk om hverdagen i fængslet, fejltrin og refleksioner over deres liv.

I 2019 kunne Fangekoret se tilbage på 678 koncerter. Men ikke en eneste gang har nogen af de indsatte forsøgt at stikke af. Der har heller aldrig været voldelige episoder i forbindelse med de indsattes ophold uden for murene, skrev Kristeligt Dagblad dengang.

Mindelegat

Louise efterlader sin mand, fængselspræst Erik Adrian, og deres fem børn.

Louise Adrian havde udtrykt ønske om, at man i stedet for at købe blomster til bisættelsen i Sct. Matthæus Kirke den 28. august sender et beløb til Louise Adrians Mindelegat, som støtter musikarbejdet blandt både indsatte og tidligere indsatte.

Man kan støtte arbejdet på Mobile Pay 24116 eller konto 3409-3409 423 574 (mærket Mindelegat).

Bodil

Soldaterhjemsleder gennem 44 år takker af. Hædres med fornem medalje fra Forsvaret

Kjeld Nørgaard Christensen har i 44 år bragt evangeliet til soldater og skabt fantastiske fællesskaber på KFUM’s Soldaterhjem. Nu hædrer Forsvaret ham med en fornem medalje, skriver soldatermissionen.

Kjeld Nørgaard Christensen har siden 1979 skabt åndehuller for danske soldater på fem af KFUM’s soldaterhjem.

Siden 1979 har Kjeld skabt åndehuller for danske soldater på fem forskellige KFUM Soldaterhjem – fire af dem som leder. Gennem årene har han haft en enorm betydning for tusindvis af soldater.

På soldaterhjemmet i Oksbøl har han haft ca. 50.000 ekspeditioner om året og været omdrejningspunktet for andagter, aftensang, lagkagebanko og meget mere.

Særlig hæder

Efter 44 år har han valgt at gå på pension. Ved afskedsreceptionen den 23. august modtager han Forsvarets Medalje for Fortjenstfuld Indsats, som han er blevet tildelt af Forsvarschefen. Betydningen af hans arbejde er altså anerkendt helt til tops i Forsvaret. Kjeld er den første soldaterhjemsleder, der modtager denne fornemme hæder.

Rig tjeneste

”Det har været en utrolig spændende og rig tjeneste, hvor jeg har fået lov at bringe det kristne vidnesbyrd til soldaterne med hjerte, mund og hænder i en aktiv hverdag.

Gennem årene har jeg haft et fantastisk samarbejde med 260 volontører og med soldatervennerne,” siger Kjeld Nørgaard Christensen, der altid har sat stor pris på de mange samtaler om liv og tro, som følger med fællesskabet med soldaterne.

Afløserpar fra Letland

Thomas og Trine Jakobsen skal afløse Kjeld Nørgaard Christensen på soldaterhjemmet i Oksbøl fra november. Ægteparret er netop rejst til Letland for at lede et nyt soldaterhjem for de udsendte danske soldater.

Gruppebillede af Kjeld Nørgaard Christensen og de nye værnepligtige på Oksbøl Kaserne ved den sidste velkomstfest, som Kjeld har arrangeret for de værnepligtige.

De danske soldater vil være udstationeret i Letland indtil medio december, og KFUM’s Soldaterhjem er med dem i alle månederne.

Den sidste tid af udsendelsen til Letland tager to andre soldaterhjemsledere over for Thomas og Trine Jakobsen, når de rejser tilbage for at lede soldaterhjemmet i Oksbøl.

Bodil

Hans Ole Bækgaard har været formand for Indre Mission i 14 år, heraf de seneste fem år på fuldtid. Foto: Ben Haman Jensen

Som 7-årig blev han kaldet til præst, men de seneste fem år har han været fuldtids formand

Af Lisbeth Møller Uhd Jepsen

Hans-Ole Bækgaard, bedre kendt som Olsen, har fra barnsben oplevet sig kaldet til at være præst. Kaldet som formand for Indre Mission kom senere i livet, fortæller Hans-Ole Bækgaard, der ærgrer sig over det stereotype rygte, Indre Mission har i nogle kristne kredse.

Bibelen er fuld af beretninger om mennesker, der oplever sig kaldet af Gud til at udføre en specifik opgave og til at udfylde en given tjeneste for Gud. Det betyder også, at mange kristne bruger begrebet 'at være kaldet af Gud' til at beskrive det formål eller den livsopgave, som de fornemmer, at Gud har givet dem. Når man hører om kaldsoplevelsen, er det som oftest, hvis ikke altid, en oplevelse, man husker, som var det i går.

Allerede som 7-årig oplevede Olsen kaldet fra Gud til at være præst, en oplevelse, der står knivskarpt i hans indre, og som har været med til at forme ham og hans liv. For ham var kaldet formuleret som et spørgsmål, han stillede sin far:

"Min far og jeg sad i bilen en aften på vej til samtalemøde, som det hed dengang ude på landet. Da vi passerede den lokale præstegård, spurgte jeg min far: "Hvad ville du sige til, hvis jeg en dag blev præst?"

"Det er en god måde at tjene Gud på," svarede han, et svar, som har haft afgørende betydning for mig lige siden," fortæller Olsen med varme og mildhed i blikket.

Indre kald, ydre kald og åbne døre

I en luthersk teologi er det sundt ikke at se på kaldet alene som en oplevelse, men som noget, der kan bekræftes i et indre og et ydre kald. Det indre kald er den personlige fornemmelse eller vished, som den kaldede modtager fra Gud. Det ydre kald er, når mennesker omkring den kaldede bekræfter kaldet, eksempelvis ved en ansættelse.

Et kald kan også prøves på, om Gud åbner døre, der fører til, at det kan blive realiseret.

Gud viser tillid

Olsen henviser til Paulus, som i Bibelen omtaler sig selv som den ringeste tjener og som den største synder, og som skriver til menigheden i Korinth:

"Jeg takker ham, der har givet mig kraft, Jesus Kristus vor Herre, fordi han har vist mig den tillid at tage mig i sin tjeneste."

Olsen fortæller, at han oplever det som et kæmpe privilegium at være i tjeneste for Gud.

"Tænk, at vi mennesker med vores syndige natur, dog gjort retfærdige i troen på Kristus, kan blive brugt af Gud til at virke for ham som hans ambassadører."

Da kernen i evangelisk-luthersk kristendom er frihed, hviler Olsen først og fremmest i at være et barn af Gud, fast forankret i Guds ubetingede nåde og kærlighed.

"Jeg oplever mit kald og min tjeneste som at få en legeplads givet, hvor jeg skal gøre det godt som et lydigt barn, og hvor fortegnet er, at det sker med syndernes forladelse og i taknemmelighed. Det er vigtigt at være opmærksom på, at hvis den åndelige karrierestige bliver styrende som en from selvrealisering, kan den blive en afgud."

Mennesker viser tillid

Noget af det vigtigste, Olsen har lært, er, at kaldet og tjenesten kan komme til at handle om magt, fordi man får betroet magt både af Gud og af mennesker. Som formand for Indre Mission er han i en position, hvor han oplever, at magten aldrig er større end den tillid, andre mennesker viser ham.

Olsen opererer blandt andet ud fra begrebet tillidsbaseret ledelse med tillid og tydelighed for øje: "Jeg er optaget af at være en tydelig leder, som nogle gange træffer upopulære beslutninger, og som tør holde fast ved det, vi står for, selvom det er mod tidsåndens strømninger."

Han tænker, at magt og tillid læner sig ind imod hinanden, og at der skal være en balance, hvor man hverken lefler for folk eller går sin egen vej.

Han ved, at ingen af os kan handle, leve eller lede perfekt eller fejlfrit, men det væsentlige i forhold til ledelse er klogt lederskab. En af de bøger, som han er blevet inspireret af, er en bog med titlen "Klogt Lederskab – mellem dyder og dødssynder".

I bogen, som er skrevet af Paul Otto Brunstad, er nogle af nøglebegreberne tillidsbaseret ledelse og kald, ligesom bogen diskuterer, hvad det er muligt at lære af de klassiske dyder og dødssynder for at fremme klogt lederskab.

"Noget af det, man møder blandt ledere, grundet menneskets syndige natur, er jalousi og misundelse, hvorfor selvindsigt, selverkendelse og refleksion er vigtigt. At have en bevidsthed om, hvad der foregår indvendigt, så man undgår at udvikle skjulte, ubevidste agendaer, hvilket jeg prøver at opdage hos mig selv og hos andre."

Formand i 14 år

Olsen er vokset op i en kristen familie som den mellemste af tre brødre, og som 51-årig er han nu far til to børn og gift med Trine. Parret er bosiddende i Aarhus, hvor Olsen på 14. år er formand for Indre Mission og har siddet i hovedbestyrelsen siden august 2009.

Han påbegyndte teologistudiet på Aarhus Universitet og Menighedsfakultetet som 19-årig og blev umiddelbart efter studiet udsendt af Israelsmissionen som dansk præst i Jerusalem.

Han var i to forskellige vikarstillinger som sognepræst først i Odense og derefter på Amager, inden han i 2011 blev valgmenighedspræst i Aarhus Bykirke.

I 2019 blev han formand for Indre Mission på fuld tid, en organisation med følgende formål:

"Vi vil lede til Jesus og leve i ham," hvilket den folkekirkelige missionsbevægelse i Danmark har gjort i mere end 160 år.

Ærgerlig over Indre Missions ry

Olsen fortæller åbenhjertigt om sin oplevelse af stigmatisering af Indre Mission i kristne kredse. Han oplever jævnligt, at når Indre Mission og tværkirkeligt samarbejde nævnes i samme sætning, er det ofte med et negativt fortegn.

En negativitet, som han er ked af, idet han anser respekt mellem kristne udtrykt, når vi erkender og anerkender, at vi læser og forstår Bibelen forskelligt, og at vi ikke kræver, at andre er enige med os. Han mener, at mange overser de samtaler og det samarbejde på tværs af kirker, hvor Indre Mission også er engageret fx i Evangelisk Alliance.

Han mener, der er stor respekt i at tage hinandens teologi og åndelige ståsteder alvorligt, hvilket gør, at Indre Mission undlader at stå i et direkte forkyndelsesfællesskab, hvor luthersk teologi ikke er til stede. Olsen ser det at stå ved sin egen teologi som en vigtig, positiv værdi, og sådan ønsker han også at møde frikirkerne.

"Jeg mener ikke, at kristne skal ændre teologi – klippe en tå og hugge en hæl – for at et overfladisk samarbejde kan ske. Det vil være utroværdigt. En del af den mellemmenneskelige respekt er at give plads til forskellighed og retten til at mene noget," siger han og slutter med ordene:

"Som kristne i Danmark har vi et fælles mål: At gøre Jesus kendt her i landet, hvilket vi bestemt kan virke for sammen og hver for sig med glæde."

KLUMME

Afmagts Gud

Forfatter, teolog og salmedigter Mathias Secher Rom har i en af sine salmer ladet sig inspirere af salmen "Almagts Gud, velsignet vær", og indleder sin salme med ordene "Afmagts Gud, velsignet nær".

"Afmagts Gud": Hvad er det nu for noget vrøvl, vil nogen måske tænke: Gud er da *al*mægtig - ikke *af*mægtig!

Men ser vi, hvordan Jesus "tog en tjeners skikkelse på og blev mennesker lig" (Fil 2,7) i inkarnationen og lod sig hænge på et kors, hvor han "ydmygede sig og blev lydig indtil døden, ja, døden på et kors" (Fil 2.8), er det jo netop det, han valgte at blive for vores skyld. Han gav afkald på sin gudsdomsmagt og tog en tjenerskikkelse på, som Paulus formulerer det.

Hvad betyder det så for os? Tidligere hospitalspræst, Preben Kok, fortæller om en erfaring, han fik, da han var alvorlig syg som ung. Siden sin tidlige barndom havde troen på Gud betydet meget for ham, men nu, hvor han lå afmægtig i sygesengen, oplevede han det, som om Gud ikke hjalp han, netop når han havde mest brug for det – og han valgte at "fyre" Gud.

Men Gud gik ikke. I stedet oplevede han det, som om han faldt ned i en dyb, mørk skakt, hvor han hørte ordene "Min Gud, min Gud, hvorfor har du forladt mig". Dette forandrede hans relation til Gud og har siden været grundvolden i hans tro.

I et interview til Kristeligt Dagblad fra 2013 sætter han ord på, hvad mødet med "den afmægtige Gud" betød for ham: "Pludselig forstod jeg, at Kristus var kommet herned og var gået de værste steder hen i livet, for at vi kan vide, at han ved, hvordan vi har det der. Den dybe solidaritet, at han vil være med os i lidelsen, har jeg ikke kunnet glemme siden."

Forfatteren til Hebræerbrevet udtrykker det samme med ordene: "For vi har ikke en ypperstepræst, der ikke kan have medfølelse med vore skrøbeligheder, men en, der er blevet fristet i alle ting ligesom vi, dog uden synd."

Så nok har de, der protesterer mod tanken om en afmægtig Gud, ret i, at han er almægtig, og hvad skulle vi gøre, hvis han ikke var det?

Men netop denne almægtige Gud valgte – for vores skyld – at blive afmægtig i Jesus og fødes som et hjælpeløst barn og dø prisgivet menneskers ondskab på et kors. Derfor kan vi aldrig komme ud for prøvelser og fristelser eller komme et så ensomt og forpint sted hen, at Kristus ikke allerede har været der og møder os i vores største afmagt.

Ja, han har ved sit liv, død og opstandelse forvandlet vores magtesløshed til styrke. Så lad os glæde os, når vi er magtesløse.

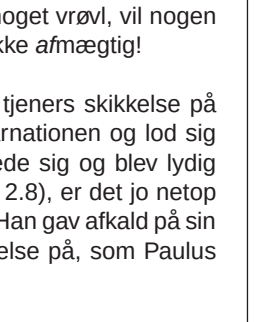

Af Kirsten Krog
Cand.mag. Deltidsjournalist
i Kbh. for Udfordringen

COMPOUNDERS

MW Compounders er en dansk børsnoteret investeringsforening. Foreningen har investeret i 20-30 globale compounder-aktier.

Læs mere på vores hjemmeside: www.mwcompounders.dk

Kontaktpersoner:
Johannes Møller: 61 31 64 85 Dan Wejse: 26 83 37 44

Netværksdag for efterladte efter ægtefællens død

Tidligere sognepræst Leif Kristiansen taler om emnet "Hvor går vi hen, når vi går bort?" den 7. september i Hammerum Missionshus.

Hvor går vi hen, når vi går bort?

Dette og mange andre spørgsmål, som mennesker kan have om døden og evigheden, vil blive belyst i et foredrag lørdag den 7. september i Hammerum Missionshus. Her taler tidligere sognepræst ved Silkeborg Kirke og arresthus Leif Kristiansen om emnet ved en særlig "netværksdag for ægtefæller efter død".

Om arrangementet skriver Indre Missions familiearbejde:

"Mange af de tanker og spørgsmål, vi gør os om tiden efter døden, vil dagens emne tage fat på. Fx: Kan vi kende hinanden i evigheden? Hvor er de hensovede i Kristus lige nu?

Der bliver god tid til samtale og refleksion."

Pris og tilmelding

Netværksdagen fra kl. 10.30 til 16.00 koster 100 kr. inkl. forplejning.

Tilmelding senest den 1. september til familiearbejde. dk.

Netværksdagen foregår i missionshuset på Hammerum Hovedgade 41, 7400 Herning.

Netværksgrupper

Efter det aktuelle indlæg vil deltagerne kunne tale sammen i grupper, hvor den enkelte ønsker at være med. Det kan fx være aldersbestemt eller geografisk alt efter ønske, oplyser Erik Bertelsen, der er med til at arrangere dagen.

Om det særlige Netværk for ægtefæller efter død skriver Indre Missions Familiearbejde, at det henvender sig til den, der er blevet alene efter ægtefælles død, og hvor børnene er flyttet hjemmefra:

"Vi tilbyder dig et fællesskab, hvor du kan dele det, der er svært i livet, med andre, der står i samme livssituation.

Der afholdes netværksdage et par gange om året for alle over 50 år. Derudover mødes en netværksgruppe i private hjem, og gruppen er selv ansvarlige for, hvad der skal ske i løbet af samlingen. Netværksgruppen er for enker og enkemænd i alderen 50-65 år.

Der er pt. ingen netværksgruppe for alderen 65+, men man er velkommen til at tage kontakt til landsleder for familiearbejdet, Johanne Lund Larsen, hvis man ønsker at starte en netværksgruppe op for denne aldersgruppe," hedder det på hjemmesiden.

Bodil

Valgmenighed planlægger "Elsk Kolding"

Med inspiration fra lignende projekter andre steder vil Kolding Valgmenighed i uge 36 "dele gratis kærlighed ud". Her får folk mulighed for enten at give eller modtage hjælp.

"Det her er lige så vigtigt for mine børn at lære som matematik i skolen," sagde en far, da han sammen med sine børn deltog i et tilsvarende Elsk-projekt i Aalborg.

Her hjalp familien nogle medmennesker, som de ikke kendte i forvejen, med noget helt konkret. I uge 36 kommer projektet til Kolding fra mandag d. 2. til fredag d. 6. september.

Venlighed, hjælpsomhed og gæstfrihed

"Vi øver os i venlighed og hjælpsomhed og dem, der er sårbare, øver sig i gæstfrihed," fortæller Anita Hartman Meldgaard, der er ansat som projektleder for Elsk Kolding af Kolding Valgmenighed. I mange måneder har hun arbejdet på at skabe netværk og få alt til at glide til denne vigtige uge, hvor borgere hjælper hinanden.

"I stedet for at være egoistiske vil vi sætte en dagsorden, for at mennesker ikke er til for sig selv, men for andre. Vi må bære hinanden," understreger Anita, og henviser til at det er lidt som at gå ind i et træningsrum. Det er godt for menneskets hjerte at øve sig i at hjælpe og modtage hjælp.

Barmhjertighed under spidsbelastninger

"Vores samarbejdspartnere i Newstart, Paraplyen, Bostøtte & Væresteder samt Familie og Forebyggelse i Kolding Kommune fortæller om mennesker i vores by, der er i nød. Nogle er ramt af fysisk eller psykisk sygdom. Andre er ramt af livet i spidsbelastningsperioder.

Hjælpeopgaverne kan være alt muligt: Lugning og hækkeklipning, bilvask, cykelreparation, maling, små håndværkeropgaver, husrengøring m.m., fortæller projektleder Anita H. Meldgaard.

Målgruppen er typisk enlige forældre, nydanskere, ældre, pressede børnefamilier og andre i en krævende livssituation. Og så sidder der rigtigt mange ensomme, som ikke har noget netværk at spørge om hjælp. Dem vil vi gerne ud at hjælpe, og du kan være med," fortæller Anita Hartman Meldgaard.

Projektet er støttet af Vellivforeningen, Borg-fonden samt Kolding Kommunes udviklingspulje.

"Der er stor opbakning fra kommunen, som kan se et kæmpe perspektiv i projektet, fordi Elsk Kolding når ud til mange borgere. Vi mødte fx en, der er flyttet og ikke har overskud eller midler til at bestille en håndværker. Her har vi nogle hænder, der er enormt vigtige for dette menneske.

Og lige der møder et menneske et menneske. Det er ikke en professionel betalt håndværker, der gør sit job. Vi har gensidigt brug for hinanden i denne verden og møder hinanden på en helt anden måde, når det sker uden løn.

Som juleaften for familien

"Vi besøgte den norske IMI-kirke i Stavanger i forsommeren, hvor projektet er udsprunget fra og nu kører i Aalborg og Aarhus. Børnene i kirken så i den grad frem til denne hjælpeuge ligesom juleaften. Det er sjovt at se andre blive glade, men også at knokle sammen for at vise barmhjertighed. Mange gør det også sammen som familie. Det er vi heller ikke så vant til herhjemme," fortæller Anita.

"Alle borgere i Kolding og omegn, der af den ene eller anden årsag i en periode ikke overkommer en praktisk opgave, kan få hjælp af Elsk Kolding", understreger Anita.

"Hjælpeopgaverne kan være alt muligt: Lugning og hækkeklipning, bilvask, cykelreparation, maling, små håndværkeropgaver, husrengøring m.m. – alle kan tilmelde opgaver.

Opgaverne skal i udgangspunktet kunne løses på 1-4 aftener, og vi kan selvfølgelig ikke garantere, at alle får hjælp, men vi forsøger at hjælpe så mange, vi kan," understreger projektlederen fra Kolding Valgmenighed og slutter med en opfordring:

"Kig dig omkring og se, om der er mennesker, der har brug for praktisk hjælp. Du kan godt tilmelde andre, hvis man har en aftale med dem.

Måske vil du selv være med til at hjælpe?

Tilmeld dig og find mere information på hjemmesiden elskkolding.dk".

Henrik Engelbrekt Refshauge

Debbie Guldager og Arne Damkjer elsker gospelmusik og inviterer folk i byen til at synge sammen med dem i det nye kor, Open Gospel. Foto: Hans Peter Rousing, Åbenkirke Media

Herning: Nyt gospelkor med en tone af glæde og fællesskab

Koret Open Gospel starter i Herning den 27. august med to Åbenkirke-folk som initiativtagere.

Af Brian Duus Nørgaard

Open Gospel er navnet på et nyt gospelkor, som starter i kulturhuset Textilen i Herning.

Initiativtagerne til koret er Debbie Guldager og Arne Damkjer. De er med i Åbenkirke i Herning og er en del at det musikalske udtryk ved kirkens gudstjenester.

Begge er vokset op med musik og rytmer i hjemmene og har i deres tidlige ungdom og voksenliv været udøvende. Debbie Guldager som sanger. Og Arne Damkjer med hurtige fingre henover tangenterne på et piano.

Begejstring for gospel

Nu inviterer Debbie Guldager og Arne Damkjer folk i byen til at være med til at synge gospel. De ønsker at dele deres begejstring for den energiske musikstil med andre: gospelmusikken, som er enkel i sin lyrik og fremførelse og med et budskab om fred og frihed. Gospel, som på dansk betyder evangelium eller det glade budskab.

- Under coronatiden begyndte vi alle at synge sammen. Det var Pigekorets daværende dirigent, Phillip Faber, der slog tonen an på sit flygel på TV. Vi fandt glæde ved fællessangen. Det er den oplevelse, vi i et gospelkor inviterer til. Her vil vi synge og være glade sammen, siger Arne Damkjer.

- Ja, at synge med hinanden er livsbekræftende, fortsætter Debbie Guldager.

- Når vi mødes i sangen, gør vi noget sammen. Det knytter bånd mellem os. Der opstår en ny melodi af gode relationer, når vi i fælles takt bevæger os ud i gospelrytmerne, pointerer Debbie Guldager.

Lysten til at synge vigtigst

Gospelkoret er åbent for enhver over 16 år. Det vigtigste er ikke, at man kommer som en øvet sanger. Derimod at man har lyst til at synge.

De fremmødte skal ikke igennem en optagelsesprøve. De to musikalske initiativtagere vil derimod nænsomt guide den enkelte i koret til at finde sin stemme.

- Alle har en stemme. Det kan være, at den skal opmuntres og trænes frem. Den skal vandes og plejes som en blomst. Når det sker, vil stemmen og sangpotentialet udvikle sig.

Gospelgenren er netop en god legeplads for stemmen. Musikstilen er enkel med mange gentagelser, siger Debbie Guldager.

- Der sker noget magisk og udviklende, når vi synger med andre. Der opstår en synergi. Helheden er pludselig mere end summen af de enkelte stemmer, understreger Arne Damkjer.

Forventning om 50 kordeltagere

En øveaften vil typisk starte med en stemmeopvarmning. Derefter vil kordeltagerne øve 3 til 4 sange, overvejende med tekster på engelsk. På et tidspunkt vil der være en pause med kaffe, hvor kordeltagerne får mulighed for at hygge og hænge ud med hinanden.

På sigt kan det være, at gospelkoret tager ud af huset for at synge på Torvet i byen. Eller koret kan bidrage med indslag ved et musikarrangement i en kirke.

Debbie Guldager og Arne Damkjer forventer, at omkring 50 personer dukker op første øveaften, 27. august.

- Vi har fået en del tilkendegivelser fra folk, der gerne vil være med. I andre byer med tilsvarende initiativ har meldingerne været, at vi skal regne med en overraskende stor interesse for at synge gospel. Vi ser i hvert fald frem til et godt fremmøde allerede første aften, slutter Arne Damkjer.

Nyt akademi vil styrke samtalen mellem kristendom, tro og videnskab

Center for Kristen Tænkning lancerer nu CKT-Akademi med kurser i de store universitetsbyer, mentorordninger og konferencer.

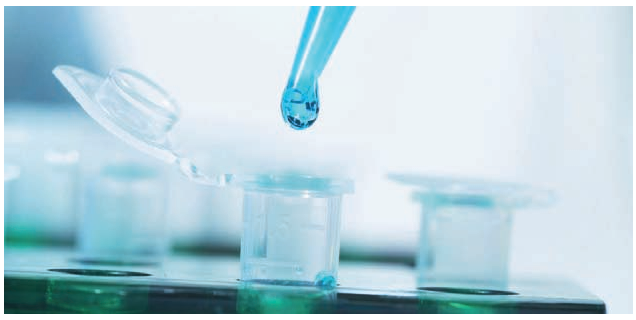

Tænketanken Center for Kristen Tænkning lancerer nu særlige CKT-kurser i de store universitetsbyer om forholdet mellem tro og videnskab.

Den uafhængige tænketank Center for Kristen Tænkning (CKT) har som formål at skabe rum for en fælles gennemtænkning af forholdet mellem videnskabeligt arbejde og kristen tro.

CKT's kristne videnskabsfolk og kulturpersonligheder ønsker at give systematiske og afbalancerede svar på aktuelle spørgsmål og udfordringer med afsæt i den kristne tro og praksis.

Netværk for unge kristne forskere

- Er tro og videnskab to helt adskilte verdener, eller komplementerer de hinanden? Det er et af mange spørgsmål, som udforskes i det nye akademi for kristendom, tro og videnskab.

CKT-Akademiet lanceres for at udruste unge kristne forskere gennem netværksdannelse, mentorrelationer, undervisning og fælles refleksion. Det sker gennem såkaldte akademi-møder i hver af de større universitetsbyer, samt mentorgrupper, hvor juniorforskere knyttes op på seniorforskere. Der afholdes også netværkssamlinger og weekendretræter i akademiet.

Formålet er at fremme en dybere forståelse af forholdet mellem videnskab og kristen tro. På den ene side vil man se, hvordan tro kan bidrage til videnskaben indenfor ens eget fagområde. På den anden side, hvad videnskaben kan bidrage med til troen, kirken og samfundslivet. Samtidig lægges vægt på trivsel i forskerlivet.

"På kristen.dk kan man finde mange ressourcer om kristen tro og moderne videnskab," forklarer professor, dr.scient. Peter Øhrstrøm på hjemmesiden.

Akademiets arrangører tæller bl.a. professorer fra universiteterne i Aalborg, Aarhus, Odense og København.

Aktiviteter:

- Der afholdes to akademimøder pr. semester i hver af de større universitetsbyer.
- Der oprettes mentorgrupper, hvor én eller flere juniorforskere knyttes op på en seniorforsker.
- 15.-16. november 2024 afholdes en national netværkssamling i København.
- 2.-4. maj 2025 afholdes en weekendretræte.

Spørgsmål og tilmelding til formand Frede Donskov: formand@kristen.dk eller koordinator Emil Børty Nielsen, CKT-Akademi@kristen.dk

CKT's bestyrelse

CKT's bestyrelse består af professor, dr.med. Frede Donskov; professor, ph.d. Johan Fynbo; professor, ThD. Niels Christian Hvidt; tidl. innovationschef, ph.d. Margrethe Winther-Nielsen; professor, dr.scient. Peter Øhrstrøm og lektor (Aalborg), professor (Bergen), ph.d. Bettina Dahl Søndergaard.

Bodil

Ny leder på Den Blå Café i Hjørring

Sygeplejerske Peder Winberg Morre starter midt august som ny leder af Blå Kors' værested i Hjørring.

Han har tidligere haft et lignende job i Aalborg, oplyser Blå Kors Danmark.

Den Blå Café

Caféen er et mødested for mennesker, som fx kæmper med alkoholmisbrug eller andre udfordringer. Her kan de finde et fristed og få støtte i hverdagen.

Peder Winberg Morre var fra 2014 til 2017 leder af Blå Kors' værested Hjerterummet i Aalborg. Han føler, det på mange måder er som at vende hjem, når han starter som værestedsleder i Hjørring.

"På værestedet møder man alle mennesker lige, uanset om man er hjemløs eller direktør. Det er noget af det, man virkelig kan mærke i Blå Kors, som er en fagligt stærk organisation med et kristent fundament," siger Peder Winberg Morre.

Sygeplejerske Peder Winberg Morre har tidligere været daglig leder af "Elsk Danmark".

Omsorg og nærvær

Peder Winberg Morre er oprindeligt uddannet sygeplejerske og har de seneste fire år arbejdet på intensivafdelingen på Aalborg Universitetshospital, hvor han har taget sig af alvorlig syge og døende patienter.

Han har i den sammenhæng skullet tage mange svære samtaler med de pårørende og være lyttende og til stede i mødet. Erfaringerne med den menneskelige omsorg og nærværet tager han med sig, når en ny hverdag venter på værestedet i Hjørring.

Tidligere har Peder Winberg Morre været daglig leder af organisationen Elsk Danmark, som er et kirkeligt projekt, der fremmer medborgerskab i flere byer rundt om i landet.

Til daglig bor han i Aalborg sammen med sin kone Marie og deres tre børn, skriver Blå Kors Danmark.

Bodil

LEDERARTIKEL

"De har gjort det godt"

Jeg har af og til hørt udtrykket, "han har gjort det godt", eller "de har gjort det godt" som regel sagt om en eller flere personer, der har tjent mange penge.

Og det er da rigtigt nok, at hvis det at tjene mange penge er at have gjort det godt, så havde de omtalte personer faktisk gjort det godt (jeg har sjovt nok aldrig hørt udtrykket "hun har gjort det godt" i den sammenhæng, hvilket egentlig er meget tankevækkende, men ikke et emne jeg vil forfølge lige i denne omgang).

Som så ofte før er kristendommens tilgang til verden anderledes. Som kristen er det nemlig det at give, der er "at have gjort det godt".

Det ved vi godt, og der er også relativt meget prestige i at være en god giver. Alligevel hører man meget sjældent om en person, der har brugt sit liv på diakonalt arbejde eller anden form for hjælpearbejde, at "han har gjort det godt".

I min kirke var der i mange år en enlig kvinde, der var ansat som sognemedhjælper. Hun døde for efterhånden en del år siden, men før det havde hun været i kirken så længe, jeg kan huske. Min oplevelse af hende var, at hun brugte hele sit liv på at hjælpe andre mere end sig selv.

Meget ydmyg, boede i en lille lejlighed, hun lignede ikke en, der havde mange penge, og havde det formentlig heller ikke. Men antallet af mennesker, hun har hjulpet, tror jeg ikke, der er nogen, der har tal på. Hun har gjort det godt. Hun brugte sit liv på at give.

Jeg tror ikke, der var mange unge kristne i Aarhus, der havde hende som deres store kristne forbillede. Heller ikke mig. Det var heller ikke hende, der blev inviteret som taler til de store happenings. Hvilket jeg egentlig tror, hun havde det meget fint med. Men hun levede sin kristne tro ud på en måde, som burde og bør være et stort forbillede.

Hun gjorde det anderledes, end verden gør. For hende var det langt større at tjene andre og at give til andre end selv at få. Hun gjorde det godt.

Det er ikke så længe siden, jeg selv modtog en gave, som jeg er uendeligt taknemlig for. Jeg håber, jeg når at give noget tilbage, men jeg er ikke sikker, men i så fald vil jeg give det videre. Det er nemlig (blandt andet) det, der sker, når vi giver. Det skaber taknemlighed, og det spreder sig.

Lad os huske at bruge sproget godt og omtale mennesker som min gamle sognemedhjælper, som folk, der har gjort det godt - og ikke først til begravelsestalen, men faktisk også mens de lever.

Simon Thidemann
Ansvarshavende redaktør

Udfordringen

Udfordringen er en **selvejende** fælleskirkelig ugeavis med stof fra både **frikirker og folkekirken.** Avisen finansieres af abonnementer og annoncer og er **uafhængig** af såvel kirker som organisationer. - 2024: Årgang 52. Medlem af avisernes organisation Danske Medier. ISSN nr. 0902-5693

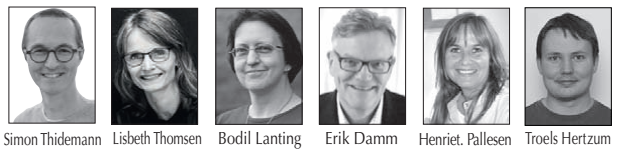

Simon Thidemann · Lisbeth Thomsen · Bodil Lanting · Erik Damm · Henriet. Pallesen · Troels Hertzum

Eilis Jokszies · Henrik Engedal · Anne Manning · Kirsten Krog · Lisbeth Jepsen · Iben Thranholm

Tlf: 74 56 22 02. Postadresse:
Jernbanegade 1, 6070 Christiansfeld.
Redaktion@udfordringen.dk
Simon Thidemann (ansv.hav.), Lisbeth Thomsen, Bodil Lanting, Eilis Jokszies, Anne Manning-Pedersen, Kirsten Krog m.fl.
Korrektur: Ingolf Becker.
Brevkasseredaktører: Anne Manning-Pedersen og Poul Henning Krog.
Ung@udfordringen.dk: Henrik Engedal
Annoncer@udfordringen.dk:
Erik Damm og Lisbeth Thomsen
Abonnement@udfordringen.dk
Troels Hertzum
Bogsalg@udfordringen.dk
Bogholderi@udfordringen.dk
Henriette Pallesen
Hjemmesider: udfordringen.dk
hosianna.dk (bøger, musik, film)
udf.nu (for unge).
Revision: Redmark, Århus.
Tryk: Jysk Fynske Medier.
Medl. af Danske Medier. ISSN 0902-5693

UGENS PRÆDIKEN

Af Jens Borg Spliid

Sognepræst,
Sct. Catharinæ Kirke
i Hjørring

Kampen om magten

Mennesket er magtsygt. Vi diskuterer og argumenterer, ja selv i skolerne opdrages vi til at sætte ord på vore holdninger, så vi kan komme igennem med det, vi står for. Vi prøver at overbevise andre om, at netop vi har ret, og derfor bør verden indrette sig efter vores opfattelse af, hvad der er bedst.

I søndagens tekst hører vi, at dem, der er de bedste, ikke er dem, der vil lede, men dem, der vil tjene ved at hjælpe sin næste...

Man prøver at pådutte andre sit eget ståsted og sin egen opfattelse af, hvad der er bedst. Hvorfor kan de ikke bare indse, at det er til deres eget bedste? Der er hele tiden uenigheder om, hvad der er bedst.

De bedste pladser hos Jesus

Af ren uvidenhed bilder Zebedæussønnerne sig ind, at de kan drikke det samme bæger, som Jesus – at de kan tage hele verdens synd på deres skuldre. Moderen vil have, at Jesus skal lade dem få plads ved henholdsvis Herrens højre og venstre hånd. Der opstår uenighed. For alle andre vil også have de pladser. Jesus selv skal sidde ved Guds højre hånd, så at sidde ved Jesu højre og venstre hånd må være det bedste. Alle mener, at netop de burde have den plads. Og så er uenigheden blevet til en konflikt.

Da de ti andre hørte det, blev de vrede på de to brødre. For hvorfor skulle de to brødre bestemme? Og hvorfor skulle de have de bedste pladser?

Til vores lettelse giver Jesus til kende, at det ikke er ham selv, der skal tage stilling til, hvem der får de pladser. Vi hører, at dem, der er de bedste, ikke er dem, der vil lede, men dem, der vil tjene.

De bedste ledere tjener

Med historiske øjne giver det god mening. Det behøver ikke at være religiøse briller, man betragter verden igennem for at se den dybere mening i det, Jesus siger. For de ledere og regenter, der har tjent verden bedst gennem verdenshistorien, har været dem, der ikke ønskede sig magten, men fik den alligevel. De har godt selv kunnet se, at deres opfattelse af verden ikke var gældende for alle mennesker, og de skulle tage hensyn til, at vi er forskellige. På Jesu tid var den mest prestigefyldte post, man kunne opnå som verdslig hersker, formentlig at blive kejser, det danske navn for cæsar. Marcus Aurelius var en klog mand. Han brugte ikke magten til at lede gennem tvang og vold. Han forsøgte at tjene folket og var filosofisk bevidst.

Når Jesus siger, at den, der er størst, er den, der tjener, skal vi altså ikke lede længe for at finde historisk bevis for den sandhed. Og med de historiske og filosofiske briller på, indser vi straks, at den største tjener af alle var Jesus selv. For det, Jesus gjorde, var at sætte mennesker fri, netop der hvor de var. Jesus helbredte til umiddelbar og overskuelig frihed og forkyndte evangeliet til evig frihed. Jesus selv var og er den Herre, der sætter fri gennem kærlighed. Han lærer os, at vi skal elske vor næste og tjene såvel Gud som næsten gennem kærlighed.

Elsk din næste som dig selv. Tjen din næste som dig selv. Tal med de ensomme, sørg for de syge. Vis kærligheden i praksis. Og vis den ikke for at få anerkendelse, men fordi du selv elsker næsten og vil andre det bedste.

For det gjorde Jesus. Han elskede os så meget, at han gav alt for, at vi skal kunne arve evigt liv. Han gav sit liv for os. Han døde på korset for dig og mig – han blev pint, led og døde for vores synders skyld. Han elskede så meget, at han ville sætte os fri gennem kærligheden, gennem Guds kærlighed til os. Og Jesus gik hele vejen – han gik af smertens vej, Via Dolorosa, op til hovedskalsstedet, Golgatha. Han gik ad den vej vel vidende, hvad der ventede ham. Han gik den vej, fordi det ikke tjente ham selv, men tjente os til bedste.

Det bæger Jesus tilbyder

Zebedæus-sønnerne sagde, at de kunne drikke af det samme bæger som Jesus. Det kan jo forstås på mere end én måde. For Jesus bød dem et bæger gennem nadveren. Han bød dem at få del i hans offer. Han bød dem at modtage hans legeme og blod, som er udgydt for alle os syndere. Det selvsamme bæger bliver vi også budt i dag. Vi bliver budt det af kærlighed. For netop gennem nadveren rækkes nåden ned til os og bliver helt konkret. At modtage nadveren er at sige: "Ja, Jesus, lad din korsdød gælde for mig". Jeg vil gerne være dig nær. Jeg ville gerne have den plads ved din side. Jeg fortjener den ikke, det ved jeg godt. Men jeg glæder mig over, at du har plads til at sidde til bords med mig, selvom jeg er en synder.

At give kærligheden videre er at udbrede evangeliet og handle næstekærligt.

Vi skal være tjenere – ikke konger. Jesus var Kongen, og det er ham, der viste os vejen. Det er ham, der viste os, at vi skal være tjenere. For den mindste skal blive den største. Den første skal være den, der er træl – altså den, der giver sig selv hen for andre gennem kærligheden til Gud og næsten. Det var det, Jesus gjorde. Han gav sig selv hen for os, fordi Gud elsker os.

Led mig, Frelser, ved din nåde,
også når jeg selv vil råde
og vil gå min egen vej;
sæt mig, hvor jeg bedst kan gavne,
o, men lad mig aldrig savne
vished, at jeg tjener dig!
(DDS 373)

Søndagens tekst: Matt 20,20-28

Lederskab i Guds rige

20 Kort efter kom Jakob og
Johannes og deres mor hen til
Jesus. Moderen knælede ned
foran ham og ville bede ham
om noget.
21 „Hvad vil du?" spurgte
Jesus.
„Lov mig, at mine to sønner
får hædersplads ved siden af
mig i dit rige."
22 „I ved ikke, hvad I forlanger," svarede Jesus. Henvendt
til Jakob og Johannes fortsatte han: „Kan I tømme det
lidelsens bæger, som jeg skal
tømme?"
„Ja, det kan vi!"
23 „Godt, I skal få lov at tømme det samme bæger. Men det
er ikke mig, der afgør, hvem
der skal sidde ved min højre og
venstre side. Min himmelske
Far har allerede bestemt, hvem
der skal sidde der."
24 De ti andre disciple blev
vrede, da de hørte, hvad de
to brødre havde anmodet om.
25 Men Jesus kaldte dem sammen og sagde: „I ved, hvordan
magthaverne i denne verden
holder af at herse og hundse
med folk, og hvordan de store
nyder at vise deres magt over
for de små. 26-27 Sådan må det
ikke være hos jer. De, som
gerne vil være store og betydningsfulde iblandt jer, skal
være tjenere for alle de andre.
28 Menneskesønnen kom jo heller ikke for at lade sig betjene,
men for selv at tjene og give sit
liv som løsesum, for at mange
kan blive sat fri."

Teksten er fra Bibelen på Hverdagsdansk

12-årige Faeqa Ayyad er en af de få kristne i Gaza. Sammen med sin egen og andre kristne familier har hun søgt tilflugt i Holy Family Church i Gaza City.

Faeqa og hendes familie bor i en kirke i Gaza og håber på fred

Den kristne TV-station SAT-7 har snakket med nogle af de ca. 1.000 kristne palæstinensere, der er ramt af krigen i Gaza. En af dem er 12-årige Faeqa Ayyad, der sammen med sin familie har søgt tilflugt i en kirke i Gaza. Hun fortæller til et af SAT-7's programmer, at hun og andre børn ønsker at "vende tilbage til at lege og leve vores barndom".

Faeqa Ayyad bor sammen med sine forældre og søskende i Holy Family Church i Gaza City sammen med andre kristne familier, som har søgt ly der. Kirken har lidt skade under konflikten i Gaza, og to kristne kvinder blev dræbt der i december.

"Uden tro ville jeg ikke føle mig sikker," sagde Faeqa til studieværten Sirene Semerdjian. "Jeg beder Herren om at stoppe krigen og skabe fred, så vi kan vende tilbage til at lege og leve vores barndom. Mine søskende har brug for at leve deres barndom. Når min søster sover, og hun hører lyden af angreb, holder hun hænderne for ørerne, fordi hun er bange. Jeg trøster hende og krammer hende. Selvfølgelig er jeg også bange."

Faeqa og hendes familie måtte evakuere deres hjem, da kvarteret blev angrebet.

"Vores hus er som de andre omkring det. De er alle sammen skrøbelige som kiks," siger hun. "De bliver ikke stående. Vores hus er omgivet af murbrokker. Det er meget tragisk at se mit værelse, hvor der ikke er noget intakt. Det gør mig meget ked af det. Alt mit tøj ligger på gulvet. Jeg leder efter mine ting i murbrokkerne. Jeg ledte efter mine bøger, så jeg kunne læse."

Faeqa savner at lege, spise frugt og grøntsager og gå i skole, men hun er taknemmelig for det, de har på kirkens område.

"Vores forhold er ikke gode, men vi har det i det mindste godt, og det er der andre, der ikke har. Nogle mennesker har hverken mad, vand eller elektricitet," siger hun.

Faeqa siger, at krigen har stået på alt for længe, og at de "tæller dagene".

"Vi ønsker at vende tilbage til vores hjem, og at krigen stopper. Alle mennesker har ret til at leve i fred," siger hun.

Tvunget til at flygte

You Are Not Alone har delt historierne om mennesker, der er fanget i konflikten i Det Hellige Land, siden den begyndte i oktober sidste år. I en anden episode for nylig fortalte Magdy El Jeldeh, en kristen fra Gaza, hvordan han og hans familie først havde søgt tilflugt i St Porphyrius-kirken, før de flygtede først til Rafah, så til Egypten og til sidst til Australien.

"Vi rejste for at komme i sikkerhed," sagde Magdy.

"Selv kirkerne blev ramt. Tre mennesker blev dræbt i kirken, mens vi var der. Vi fandt sikkerhed, men vi savner vores land," tilføjer han.

"Vi har aldrig tænkt på at forlade Gaza, men efter at vi så denne krig, indså vi, at der ikke er nogen sikkerhed for os. Ingen boliger, ingen hospitaler, ingen universiteter, ingen jobs."

Der er blevet udtrykt bekymring for den fremtidige eksistens af Gazas lille kristne samfund - som kun tæller omkring 1.000 mennesker

Før krigen var "livet smukt" i Gaza, siger Magdy, og nu ser han på de billeder og videoer, han tog af sit hjemland for at blive mindet om dets skønhed.

"Det var ikke let for os at tage afsted vel vidende, at vi ikke kan vende tilbage og efterlader alt, venner, familie og arbejde. Det er umuligt for tingene at vende tilbage til den måde, de var på," siger han.

Bønner om fred

Der er blevet udtrykt bekymring for den fremtidige eksistens af Gazas lille kristne samfund - som kun tæller omkring 1.000 mennesker - efterhånden som krigen kræver flere og flere liv og tvinger folk til at flygte. Kirker er blevet ramt, og troende er blevet dræbt i konflikten.

SAT-7 ARABIC's Voice of the Church-program, som startede kort efter krigens udbrud for at bringe et budskab om håb og opmuntring til folk i regionen, er vendt tilbage med en ny sæson. I et af de seneste afsnit bad Kabi Al-Awad, præst i den evangeliske kirke i Libanon, om Herrens fred og beskyttelse:

"Herre, vi beder om, at du må udstrække din beskyttelse over landene i regionen som Syrien og Libanon, Det Hellige Land og Nordafrika. Vi lægger det hele i dine hænder. Kom og stop ødelæggelsen og erklær dit rige. Giv os fred, og giv din kirke fred til at bære evangeliets budskab i hele regionen."

Artiklen har også været bragt på SAT-7's hjemmeside.

TRAVELERS´CHOICE 2020

BO CENTRALT
I KØBENHAVN

- Mærk historien og den familiære stemning på et af københavns ældste hoteller.
- Bo tæt på alle byens seværdigheder og en masse eventyrlige oplevelser.
- Vores populære morgenmad er inkluderet i prisen.

BOOK I DAG PÅ WWW.HEBRON.DK

HOTEL HEBRON
COPENHAGEN

Spørg psykoterapeut Filip Smidt

Filip Smidt er ny brevkasseredaktør på Udfordringen, hvor han kommer til at have en brevkasse i avisen hver fjerde uge. Filip er soc. pæd., psykoterapeut, far til tre, gift og har professionelt arbejdet med livstilfredshed og trivsel de seneste 20 år. Skriv dit spørgsmål til info@filipsmidt.dk. Du vælger selv, om du vil være anonym eller offentliggøre dit navn.

Skal jeg blive ved med at finde mig i min svigermors konstante kritik?

Hej Filip

Jeg håber virkelig, du kan hjælpe mig, for jeg er helt tom for ideer og tro på, at tingene vil blive anderledes.

Det handler om min svigermor. Hun forsøger at styre mig og min familie og lægger ikke skjul på det, hun synes, vi gør forkert i vores familie. Det handler både om vores opdragelse af børnene, vores økonomi, ja selv min påklædning.

Sidst, vi var til familiefest, kom hun hen til mig og sagde, at min kjole havde en flot farve, men at jeg nok havde købt den i en størrelse for lille. Jeg blev så ked af det og vred, at jeg bare stod helt lammet.

Min mand kan godt se problemet, men kan ikke overskue at tage konfrontationen med hende. Jeg ved, at han har forsøgt at fortælle hende, at vi gerne selv vil stå for vores familie, og at hun ikke skal blande sig, uden at vi spørger hende til det.

Efterfølgende fik vi et langt brev, hvor hun skrev, at hun var ked af at være "så stor en skuffelse for hendes svigerdatter, som hun jo kun prøvede at støtte" – efter brevet havde vi ikke kontakt med hende i et år, indtil min mand inviterede hende på aftensmad, hvor hun igen begyndte med sin kommanderende tone og kommenterede på børnenes påklædning og bordmanerer.

Det er nu 5 år siden. Jeg har mest lyst til at slå hånden helt af min svigermor og sige, at vores familie ikke har mere med hende at gøre. Når jeg nævner det for min mand, bliver han meget ked af det og prøver at få mig til at forstå alt det gode, hans mor også er, men helt ærlig så kan jeg ikke se det længere.

Skal jeg finde mig i min svigermor, eller skal vi afskære kontakten til hende? Noget skal der ske. Det ødelægger både min familie, mig og min mand, hver gang vi har været sammen med hende, eller når hun skriver og ringer til min mand.

Vi har været sammen i 16 år nu og vil gerne have mange flere år sammen.

Håber, du kan hjælpe, vi vil prøve lige meget, hvad du foreslår, bare det kan blive anderledes.

Med kærlig hilsen Kirsten

Du skal ikke finde dig i den måde, din svigerfamilie opfører sig på, og I skal sammen gøre op med, hvordan I vil have samværet, og hvordan tonen skal være i jeres hus. Her er det jer, der har styringen. Når I så står i din svigermors hjem eller til fester, skal du og I have en klar aftale om, hvad I vil finde jer i.

Hej Kirsten

Tak for dit spørgsmål og din beskrivelse af dit og jeres forhold til din svigermor. Jeg fornemmer nærmest de mange års slid, der har været i relationen, og frustrationen over, at det aldrig vil stoppe.

Den situation, I står i, er desværre langt fra enestående, om end det virker til at være ret voldsomt. Der er en grund til, at der er lavet mange jokes om styrende svigermødre – selvom der også findes virkelig mange skønne svigermødre derude, som du desværre ikke kan bruge til noget.

I har allerede taget et vigtigt skridt på vejen til, at dette ikke må ødelægge forholdet mellem dig og din mand.

I kan tale om det, og det lyder til, at din mand godt kan se problemet, samtidig med at han tydeligvis også elsker sin mor og sandsynligvis har et ønske om at have sin mor i sit liv.

Din mand skal have stor respekt for at have taget den snak med sin mor for år tilbage, uanset udfaldet. Det må have været en svær samtale, I garanteret har forberedt sammen, og som har krævet en del tilløb. Netop jeres samarbejde, tror jeg, kan være kimen til, at jeres forhold har kunnet udholde dette pres, så fasthold endelig jeres gode samarbejde.

Du og din mand blev et par, og senere en familie med børn. I den proces skal der gerne ske nogle naturlige skift, hvor ens forældre træder i baggrunden, hvilket ofte en svær balance for alle parter. Man forsøger at finde et niveau, hvor man både er deltagende, hjælpende og støttende, samtidig med at man skal være afventende på at blive inviteret ind i ens børn og svigerbørns dagligdag og udfordringer.

Dette kræver flere gange i livet nogle nødvendige afstemninger af forventninger og ønsker. Arbejdet med dette lykkes bedst, når begge parter har fokus på dette.

Hvis man som forældre oplever sig skubbet ud og ikke længere kan få lov til at følge sit barn og børnebørnenes hverdag, kommer der ofte en af to reaktioner, hvor man enten presser sig på eller helt trækker sig. Det lyder til, at din svigermor har valgt at presse på. Hvilket kan tyde på, at hun meget gerne vil sin familie. Men!

Der er ingen let vej ud af det, I står i, men lad så vidt muligt al samtale om jeres udfordringer gå gennem din mand. Det komplicerer ofte situationen yderligere, men kan nogle gange være den nødvendige løsning.

Hos jer skal det selvfølgelig være på jeres præmisser, og det skal hun have at vide og forstå! Det vil helt sikkert kræve meget af din mand, så han har brug for din støtte og opmuntring.

Alt efter, hvordan udfaldet bliver efter din mands snak med sin mor, kan det måske være nødvendigt, at I sammen aftaler, hvor meget I vil ses med din svigermor.

Måske skal det ikke længere være hjemme hos jer. Måske skal du ikke være med. Måske er det kun din mand, der skal ses med sin mor.

Der er ingen let vej ud af det, I står i, men lad så vidt muligt al samtale om jeres udfordringer gå gennem din mand. Det komplicerer ofte situationen yderligere, men kan nogle gange være den nødvendige løsning.

Derfor er mit korte svar til dig: du skal ikke finde dig i den måde, din svigerfamilie opfører sig på, og I skal sammen gøre op med, hvordan I vil have samværet, og hvordan tonen skal være i jeres hus. Her er det jer, der har styringen.

Når I så står i din svigermors hjem eller til fester, skal du og I have en klar aftale om, hvad I vil finde jer i.

Og hvis din svigermor så overskrider jeres grænser, skal din mand påtale det, og I må efterfølgende vurdere, om der er ting, I for en tid ikke deltager i.

Det er hårde sager, og kommer sandsynligvis til at koste tårer, vrede og frustrationer hos både dig, din mand og din svigermor. Men det er aldrig for sent at vejlede hinanden ind i bedre venskaber – hvis alle parter er indstillet på, at det er det, det skal være.

Jeg håber for dig og din mand, at I med dette brev kan få en fornyet energi til at tage udfordringen op og konfrontere det svære samvær med din svigermor

De bedste hilsner
Filip Smidt

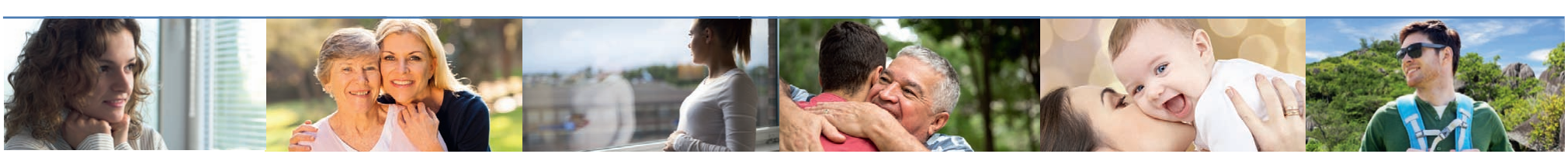

Af Mads Jakob Th. Jakobsen

Sognepræst ved Sct. Marie Kirke, Sønderborg

Læserbrev:

LGBTQRSVOLAPYK – en længsel efter…

Gader klædt i alle regnbuens farver og voksne mænd og kvinder, der klæder sig på (eller rettere: af) som til karneval og præsenterer en mildt sagt tvivlsom opførsel og ovenikøbet er stolte af det (Pride betyder stolthed).

Vore forfædre ville have vendt sig i graven, hvis de så deres eget afkom opføre sig sådant og sikkert bedt ordensmagten om at arrestere hele baduljen og sætte dem under tugt.

Men når forargelsen har været der, så skylder vi også at spørge: Hvad er meningen med dette optrin? Hvad får ellers fornuftige og ansvarsfulde mennesker til at skeje sig ud og samtidig påberåbe sig alles anerkendelse og respekt? Og hvorfor viser så stor en del af befolkningen sin opbakning til det?

For mig at se er der en klar sammenhæng mellem Priden og dens kultur og de seneste generationers opdragelse og opvækst. 68-generationen betød et uforsonligt opbrud med tidligere tiders opdragelse.

Spanskrøret røg ud, og selvom der stadig tales om at være et ordentligt menneske, så er normen og retningslinjerne, for hvad et ordentligt menneske er, forsvundet.

Enhver skal kunne mærke det *i* sig selv, hvad der er ret og rimeligt – og ikke på sin ryg. Samtidig har skolen givet køb på den til alle tider forhadte udenadslære, så vi nu står med en massiv generation af (groft sagt) historieløse, faderløse, normløse og identitetsløse (voksne) børn.

Det er i lyset af denne rodløshed, mange søger tilbage til deres rødder gennem en fornyet interesse for slægtsforskning, mens andre har taget tidligere tiders husflid op.

Andre igen danner sig en ny identitet gennem benhård fokus på karriere og succes eller forsøger blot at glemme de store spørgsmål ved at gøre og mene som alle de andre.

Men fælles er, at vi vælger vores identitet, fordi de søjler, som før gav os navn, Gud, konge og fædreland, har mistet sin magt til at skabe mening.

Selvom det kun er et fåtal i samfundet, der er medlemmer af LGBT-osv., er det både private, byer og virksomheder, som hejser det regnbuefarvede flag og markerer deres billigelse gennem symboler og sociale medier.

Ja, meningen synes i det hele taget at være fraværende, hvorfor selv sproget kollapser til meningsløse akronymer f.eks. LGBTQ+ osv.

Derfor er det afgørende, at jeg bliver respekteret og anerkendt, uanset hvad jeg gør med mig selv og min krop og hvor selvmodsigende, jeg identificerer mig selv.

Det er det, som Priden med alle dens bogstaver og regnbuer og lemlæstede kroppe er det ultimative udtryk for.

Det eneste, der står tilbage, er den identitet, vi selv vælger: Jeg er det, jeg gør. Men denne er en skæbnesvanger identitet, for sæt nu nogen kritiserer eller misbilliger det, jeg gør. Så er det ikke længere blot en handling, de kritiserer, så er det mig, og den jeg er, de kritiserer og misbilliger. Så benægter de dybest set min eksistens og berettigelse til at være.

Men vores grundlæggende jeg, vort inderste selv, kræver sin berettigelse, og den kræver en berettigelse, der er hævet over enhver tvivl. Vort jeg kan ikke leve med muligheden for at miste sin eksistensberettigelse.

Derfor er det afgørende, at jeg bliver respekteret og anerkendt, uanset hvad jeg gør med mig selv og min krop og hvor selvmodsigende, jeg identificerer mig selv.

Det er det, som Priden med alle dens bogstaver og regnbuer og lemlæstede kroppe er det ultimative udtryk for. Her går man vitterligt linen helt ud til dens yderste grænse med selvkastration, uoprettelig kropsskade og en total benægtelse af selv de mest basale sandheder. Handlinger, der burde vække alles afsky. Men de kræver den samme respekt og anerkendelse, uanset hvor selvmodsigende, det er. Og de får den.

Selvom det kun er et fåtal i samfundet, der er medlemmer af LGBT-osv. er det både private, byer og virksomheder, som hejser det regnbuefarvede flag og markerer deres billigelse gennem symboler og sociale medier.

For denne længsel efter en uantastelig ret til at være er almen og kan derfor repræsentativt spejle sig i Pridens ekstremer. For kan Pridens mennesker få lov at gå linen ud og stadig bliver accepteret og anerkendt, så giver det også hr. og fru Danmark den tryghed, at heller ikke deres eksistensberettigelse kan blive krænket, uanset hvad de kunne finde på at gøre mod sig selv.

Af selv samme grund vækker det den største foragt og forargelse, når nogen vover at løfte et øjenbryn. For enhver misbilligelse er ikke kun træls – den er ond, fordi den beklikker retten til at være her og overhovedet eksistere.

Derfor er det ikke nok for Priden at have fået ret i samfund og kirke – den må også have eneret, hvorfor forstokkede nej-sigere nødvendigvis må fly.

Dem er der til bevægelsens held kun få af. De fleste folkekirkepræster stiller sig positivt for vielse af par af samme køn og favner Priden som en naturlig del af det kristne menneskesyn. Ligheden med evangeliet er indrømmet til at få øje på. Også her taler vi om at blive taget imod og mødt med åbne arme, uanset hvad vi har rodet os ud i.

Alligevel byder evangeliet på en altafgørende forskel. For evangeliet møder os ikke ved at anerkende alt det, vi gør, som om vi er et med vore handlinger. Men det kalder os tværtimod ud af vore tomme liv, væk fra toldboden, væk fra synden, til at leve et sandt menneskeliv, sådan som Gud vil, at vi skal leve.

I stedet møder evangeliet os med vores gudgivne identitet, som skabte Guds børn, hvis eksistensberettigelse er Guds kærlighed alene. Den møder os med tilgivelsens mulighed, for at vi kan lade Gud dømme og fordømme alt det, vi gør, som Bibelen kalder synd.

For jeg er noget andet og mere end det, jeg gør. Ja, meningen med mit liv er tværtimod at blive det, jeg allerede er: Et Gud-velbehageligt menneskebarn.

Men det begynder med Guds velbehag. Det begynder med, at Gud elskede verden. Derfor er Guds kærlighed den eneste eksistensberettigelse, som aldrig i evighed kan krænkes.

… evangeliet møder os ikke ved at anerkende alt det, vi gør, som om vi er et med vore handlinger. Men det kalder os tværtimod ud af vore tomme liv, væk fra toldboden, væk fra synden, til at leve et sandt menneskeliv, sådan som Gud vil, at vi skal leve.

Kronikker og læserbreve udtrykker skribentens holdning. Ikke nødvendigvis Udfordringens.

"I kan dræbe os eller brænde vore kirker. Men I kan aldrig røre vores tro," lyder budskabet fra kristne i Pakistan.

Vidnesbyrd fra Pakistan:

Ingen pris er for stor for at have Jesu fred i hjertet

Henrik Holm fra Love of God Ministstry fortæller:

"I starten af 2023 bestilte Maria Holm (min kone) og hendes bror en taxa for at køre fra vores hus i Faisalabad til visumkontoret i Lahore ca. 200 km hver vej. Det gav ingen resultat på visumkontoret, så Maria var sur over de penge, hun havde brugt, men på vejen hjem begyndte Maria og hendes bror at tale om livet med Jesus. Pludselig begyndte taxachaufføren at blande sig.

Han fortalte, at det, han havde hørt dem tale om, var det, han havde ledt efter hele sit liv. Han havde været i de arabiske lande for at besøge de muslimske hellige steder, men han havde ikke fundet frihed og fred.

Maria Holms lange køretur var ikke forgæves.

Maria ledte ham til frelse og bad sammen med ham, og inden de nåede tilbage til Faisalabad, sagde han højt og klart: "Jeg er ikke længere muslim, jeg er kristen." Maria indså, at pengene for den tur overhovedet ikke var spildte.

Tre dage senere ringede taxachaufføren, for at fortælle, at han havde fortalt sin kone og børn om Jesus, og nu ville de også gerne give deres liv til Jesus. Så lige der i telefonen kom tre mere ind i hans Rige. Ugen efter ringede de igen, de havde brug for undervisning omkring bøn, og det fik de så over telefonen. Nu begyndte moren at bede for børnene, når de var syge, og de blev raske. Jesus er den bedste. Det hele var fantastisk.

Nye kristne udsat for forfølgelse

Men en dag fortalte datteren til sin bedstefar og onkel, at de var begyndt at bede til Jesus, og så brød helvede løs.

Taxachaufføren fik bank af sine brødre og far. Han mistede sit job, og de måtte flytte til et hemmeligt sted. Moren har en symaskine, så hun tjener nogle små penge ved at sy og reparere folks tøj, så Love of God Ministry har betalt husleje for dem flere gange. En nat ville taxachaufføren i ly af mørket hente nogle af deres ting i familiens hus, desværre blev han opdaget, og de brækkede armen på ham, så i to måneder gik han med armen i gips. Han havde brug for hjælp, så han ringede til Maria. Hun spurgte ham, om han ikke havde fortrudt, at han havde givet sit liv til Jesus og han svarede: "Den fred, jeg har fået i mit hjerte kan ikke byttes med noget som helst."

Gud er god, nu har taxachaufføren fået et nyt job, de er ved at købe et stykke land, hvor de kan bygge deres eget hus. De har ikke længere jordisk familie, men de har fået en trofast Gud, som giver fred i hjerterne og velsigner sine børn her på jorden.

Når du medvirker til, at en muslim konverterer, så kan du komme for retten, og der er dødsstraf for den slags i Pakistan. Maria har været i retten en gang, fordi hun gav en bibel til en ung muslimsk kvinde, men hun blev frikendt. Det har ikke skræmt hende, hun er klar til at lede mennesker, lige meget hvad det koster. Hun siger: "Jeg lever for Jesus, jeg kan også dø for Jesus." Det er vækkelse, når vi er klar til at betale prisen for at redde mennesker fra at gå fortabt."

Bodil

Flere af dette års atleter i OL og PL taler frimodigt om deres kristne tro

Det er opsigtsvækkende og glædeligt, mener generalsekretæren i Kristen Idrettskontakt.

Af Kjersti McElwee, KPK

De 33. olympiske sommerlege er netop overstået, men OL-byen Paris oversvømmes på ny af idrætsfolk og publikum, når De Paralympiske Lege går af stabelen for 17. gang fra den 28. august.

Ved dette års OL er der mange udøvere, som har talt om deres tro – fra den amerikanske gymnastikdronning Simone Biles, som er katolik, til svømmeren Andrew Peaty fra Storbritannien, som tog et offentligt opgør med alkoholmisbrug, efter at han blev kristen.

Også den norske bryder Grace Jacob Bullen, som vandt bronze i Paris, og langdistanceløber Narve Gilje Nordås har været åbne om deres kristne tro.

Alt kredser om troen

Også ved de paralympiske lege deltager mange udøvere, som ikke skjuler troen. Det gælder fx den britiske PL-atlet Karé Adenegan, en kørestolsracer, som flere gange har talt offentligt om sin gudstro.

"Det er en del af troen at vide, at Gud er god, og at det er godt at stole på Guds vilje. Jeg tror, sport er et område, hvor Gud siger: "Her kan du finde noget af min hensigt med dit liv," udtalte hun i sommer til Premier Christianity Magazine.

I Paris kan Adenegan møde den norsk-congolesiske sprinter Salum Kashafali. Den 30-årige sprinter er meget svagtseende – og verdens hurtigste paralympiske friidrætsudøver med en personlig rekord på 10,37 sekunder på 100 meter.

Kashafali fortalte åbent om sin kristne tro blandt andet i et interview i 2021.

"Troen på Gud betyder rigtigt meget for mig. Jeg er opvokset i en familie, hvor vi alle er kristne. Jeg kommer fra et liv i Congo, hvor der var krig, og vi levede tæt på døden. Jeg har boet i flygtningelejr i mange år. Det at gå fra at have ingenting til at opleve, at man har mad på bordet hver dag – det er bare Gud, som kan gøre et sådant mirakel.

Gud er den, som styrker mig, når ting ikke går godt, og Gud er den, jeg glæder mig sammen med, når det går godt. Han er min nærmeste ven," sagde Kashafali til organisationen Kristent Arbeid Blant Blinde og svaksynte, Kaba.

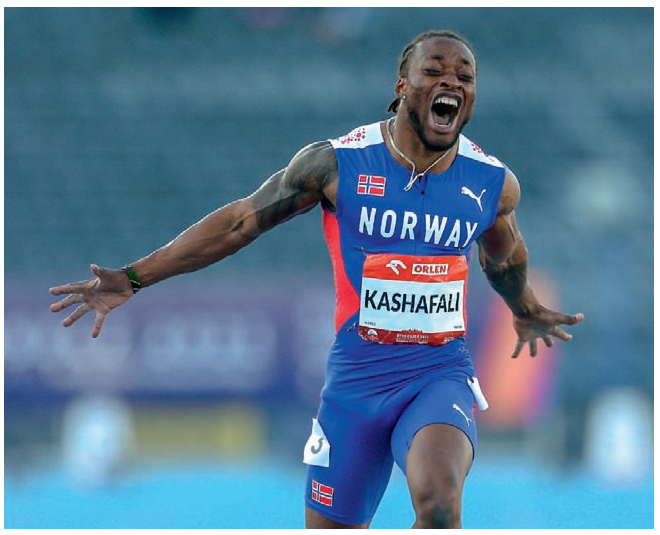

"Troen på Gud betyder rigtigt meget for mig," siger Salum Kashafali. Den meget svagsynede sprinter er verdens hurtigste paralympiske atlet. Foto: Tadeusz Skwiot, IPC

"Der er opsiktsvækkende mange kristne udøvere i Paris-OL, som har brugt arenaen til frimodigt at formidle deres kristne tro," siger generalsekretær Vegard Husby fra Kristen Idrettskontakt (Krik). Foto: Krik

Giver Gud æren

I medierne, deriblandt den venstreorienterede britiske avis The Guardian, peges der på, at åbenhed om gudstro er en trend, som de seneste år har gennemsyret meget af idrætsverdenen.

"Atleter føler ikke længere, at de er nødt til at tie om den rolle, religionen spiller i sporten," skriver avisen den 3. august.

Her nævnes den britiske dykker Andrea Spendolini-Sirieix, som, da hun tog OL-bronze udbrød: "Jeg gi'r æren til Gud!"

Da den sydafrikanske svømmer Tatjana Smith tog OL-guld, optrådte hun i en T-shirt med taksigelser til "Gud, Jesus og Den hellige Ånd". Flere andre atleter viser sig med korssmykker, gør korsets tegn eller peger mod himlen, når de opnår succes.

Efter surf-konkurrencen takkede Gabriel Medina Gud for sejren med bibelhenvisningen: "Alt formår jeg i ham, som giver mig kraft".

Opsigtsvækkende

Vegard Husby, som er generalsekretær i Kristen Idrettskontakt i Norge (Krik) og desuden idrætspræst, har bemærket den samme trend.

"Der er opsigtsvækkende mange kristne udøvere i Paris-OL, som har brugt arenaen til frimodigt at formidle deres kristne tro," siger Husby til Kristelig Pressekontor.

Han oplever udviklingen som meget spændende og glædelig.

"Det virker som en reaktion på den vestlige holdning om, at tro skal være noget privat, som ikke hører hjemme hverken i offentligheden eller i topidrætssammenhæng. Der er nu en ny frimodighed at spore blandt profilerede udøvere så vel som i den unge generation," siger generalsekretæren, som, da KPK ringer, er i fuldt sving på lejr for Krik-ledere på bibelskolen i Grimstad.

"Det virker som en reaktion på den vestlige holdning om, at tro skal være noget privat, som ikke hører hjemme hverken i offentligheden eller i topidrætssammenhæng. Der er nu en ny frimodighed at spore blandt profilerede udøvere så vel som i den unge generation."

"Vi har brug for forbilleder, som står op for deres tro og taler åbent om det vigtigste i livet. Krik ønsker at stå sammen med kristne topidrætsudøvere og støtte dem i deres karriere, men først og fremmest som disciple af Jesus," siger Husby.

For få OL-bibler

Også udenfor idrætsarenaerne og avisspalterne fører udøvernes tro til samtaler. Det franske bibelselskab, Alliance Biblique Française, har været nødt til at trykke ekstra oplag af de nytestamenter, de har fremstillet til en kampagne under de olympiske og paralympiske lege. Foruden Det nye Testamente indeholder bøgerne 15 kristne atleters personlige troshistorier.

Bibelselskabet har uddelt 200.000 nytestamenter under OL, heraf 140.000 eksemplarer på fransk, og omkring 60.000 på engelsk. Det er 60.000 flere end planlagt, ifølge netsiden Evangelical Focus.

Det franske bibelselskab vil fortsætte uddelingen under Paralympics, som starter den 28. august og varer til 8. september.

Mange iranere er trætte af ayatollahernes islamistiske regime og åbne for andre muligheder, fx kristendommen, fortæller NGO'en Voice of the Martyrs.

"Jesus-revolution" i Iran, hvor 50.000 moskeer nu er lukket

Iranerne søger nu alternativer efter 45 år med islam.

Af Bodil Lanting

Midt i frygten for ny storkrig i Mellemøsten er der også meldinger om, at moskeer må lukke, og en million muslimer har taget imod Kristus. Det tyder på en Jesus-revolution, vurderer Voice of the Martyrs.

Et hidtil uset antal muslimer vælger at følge Kristus især i Iran, hvor folk søger efter et bedre liv, skriver CBN.News.

Stofmisbrug, korruption og fattigdom i 45 år

Iranerne er ved at blive trætte af ayatollaherne og de tomme løfter fra deres islamiske teokrati. En anonym intern meningsmåling viste, at 80% nu foretrækker en demokratisk regering, og mange iranere forlader islam.

"Her har du et land med en af de højeste stofmisbrugsrater i verden. Du har et land, hvor korruptionen florerer. Du har et land, hvor mere end halvdelen af befolkningen lever under fattigdomsgrænsen," forklarede Todd Nettleton fra The Voice of the Martyrs (VOM).

"Og folket i Iran ser dette, og de siger: 'Lige et øjeblik. Hvis det er det, islam har bragt os i de sidste 45 år, er vi ikke interesserede. Vi vil gerne vide, hvad de andre muligheder er.'"

To ud af tre moskeer er lukket

Allerede sidste år måtte en højtstående islamisk leder indrømme, at omkring 50.000 af Irans 75.000 moskeer – eller to ud af tre – var lukket på grund af dårligt fremmøde.

Ifølge Todd Nettleton har mindst en million muslimer forladt islam til fordel for kristendommen. Men hvordan reagerer regimet på rapporterne om de mange lukkede moskeer?

"Det er ikke noget, der gør dette regime lykkeligt. Og i virkeligheden søger de på mange måder at styrke deres magt og knuse enhver form for dissens," sagde Todd Nettleton.

"Vi har hørt adskillige historier i år om bibelstudier, fx i en husmenighed, der bliver overfaldet. Alle, der er tilstede, bliver fotograferet, alle bliver afhørt. Men så tilbageholdes lederen af mødet. De bliver arresteret og sat i fængsel."

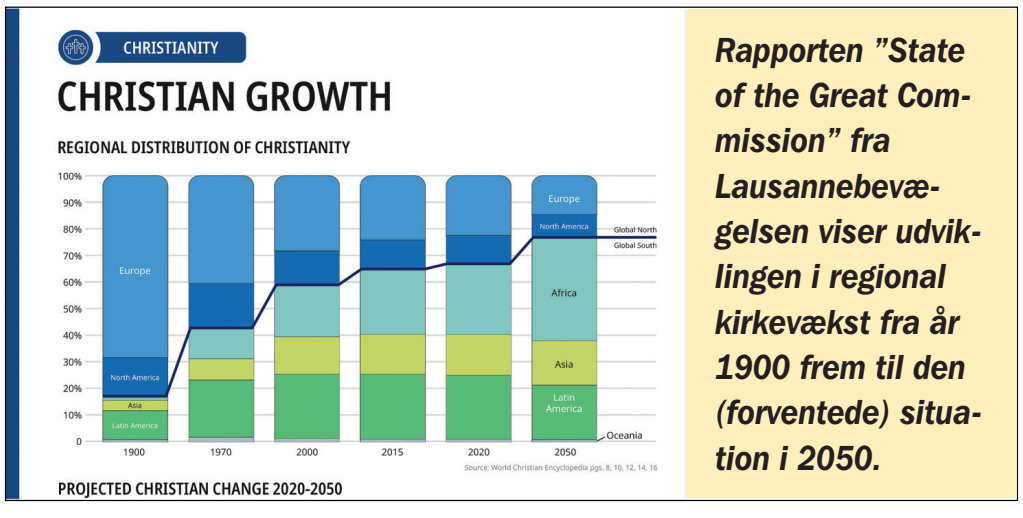

Rapporten "State of the Great Commission" fra Lausannebevægelsen viser udviklingen i regional kirkevækst fra år 1900 frem til den (forventede) situation i 2050.

Farven lyseblå betegner Europa og mørkeblå Nordamerika, hvor kristendommen går tilbage. Modsat vokser kirkerne i Afrika, Asien og Latinamerika (henholdsvis turkis, karryfarvet og grøn).

Over et dusin katolske præster tilbageholdt i Nicaragua

Over et dusin præster er nu tilbageholdt i Nicaragua under det, der betegnes en 'fornyet undertrykkelse' af den katolske kirke.

The Christian Post oplyser, at flertallet af de tilbageholdte præster kommer fra eksilbiskop Ronaldo Alvarez' stift. Biskop Alvarez, en stærk kritiker af præsident Daniel Ortegas regering, blev sidste år idømt 26 års fængsel for at "underminere den nationale integritet".

Tilbageholdt på præsteskolen i Managua

Ifølge menneskerettighedsorganisationen *Christian Solidarity Worldwide* (CSW) tilbageholdt det nationale politi den 26. juli præsten Frutos Constantino Valle Salmerón. De fortalte den 79-årige præst, at han ikke havde tilladelse til at ordinere tre diakoner i bispedømmet Estelí i Managua.

Præsten, som er diabetiker og lider af forhøjet blodtryk, blev senere syg i politiets køretøj og derpå sat i husarrest på National Inter-Diocesan Seminary of Our Lady of Fatima.

Den 79-årige præst Frutos Constantino Valle Salmerón blev tilbageholdt den 26. juli.

Også præsterne Ulises René Vega Matamoros og Edgard Sacasa, to højtstående embedsmænd i kirken i Matagalpa bispedømme, blev tilbageholdt den 1. august.

I løbet af de næste to dage (2.-3. august) arresterede politiet desuden Jairo Pravia, Víctor Godoy fra María de Sebáco-kirkens ubesmittede undfangelse, franciskanerbroder Silvio José Romero, Ramón Morras, Antonio López og Salvador López og anbragte dem i husarrest på præsteskolen i Managua.

Sidste mandag tilbageholdt politiet Jarvin Tórrez, der fungerer som rektor for Matagalpa-seminariet og sognepræst for Santa María de Guadalupe-kirken i Matagalpa, rapporterer Vatican News.

Kræver indsats fra det internationale samfund

CSW opfordrer til løsladelse af de religiøse ledere, der er tilbageholdt af myndighederne i Nicaragua.

"Den fortsatte tilbageholdelse og anholdelser af religiøse ledere af den nicaraguanske regering er både uberettiget og samvittighedsløs," sagde CSW's stiftende præsident Mervyn Thomas i en erklæring.

"Vi opfordrer indtrængende det internationale samfund til at understrege over for den nicaraguanske regering, at den igangværende undertrykkelse af det uafhængige civilsamfund, den ubarmhjertige forfølgelse af religiøse ledere og de konstante krænkelser af retten til religions- eller trosfrihed er uacceptabel.

Der skal gøres mere for at holde præsident [Daniel] Ortega, hans kone og deres regime ansvarlige for den forværrede menneskerettighedssituation i landet," hedder det i erklæringen.

Bodil

Status for mission efter 50 år med Lausanne-bevægelsen

Når flere tusinde kristne fra hele verden samles i Seoul til den fjerde Lausannekongres sidst i september, må de konstatere, at troen er i tilbagegang i den vestlige verden, mens der er stor fremgang i Afrika, Asien og Latinamerika.

Missionsbevægelsen er opkaldt efter den schweiziske by Lausanne, hvor man holdt den første kongres i 1974.

Nu skal der fejres jubilæum med fokus på udviklingen for kristen mission gennem de seneste 50 år samt hvilke faktorer, der er afgørende for kirken på verdensplan.

Et afkristnet Europa

Europa var i sin tid det første kristne kontinent. Litauen var det sidste land, som indførte kristendommen, i slutningen af 1300-talet. Men nu er Europa også det første kontinent, som i høj grad er blevet afkristnet, skriver Dagen.no.

Over halvdelen af befolkningen i Norge og i flere andre vesteuropæiske lande vil ikke længere identificere sig med noget trossamfund eller nogen religiøs tradition, fremgår det af nye tal fra European Social Survey.

Kristne fællesskaber er afgørende

Førstelektor Rolf Kjøde fra NLA Høgskolen i Bergen har været medarbejder på artiklen om situationen i Europa. Her hedder det blandt andet, at kun få europæere søger til kirkerne for at finde hjælp og mening i tilværelsen.

Men kristne fællesskaber kan være med til at vende denne udvikling, mener han.

"At bygge kristne fællesskaber i Europa er helt afgørende fremover," udtalte han til Dagen.

Rolf Kjøde mener, at kirker, missionsorganisationer og kristne forsamlinger kan bidrage med at skabe en fælleskultur i et stadig mere polariseret og fragmenteret samfund. Indsatsen vil gavne både på det åndelige og det samfundsmæssige plan. Samtidig skal kristne være tydelige om sandheden - og undgå at isolere sig, mener førstelektoren.

Kjøde og hans medforfattere advarer mod tendensen til, at europæiske kristne privatiserer troen og kun viser begrænset interesse for kulturen omkring dem.

"Det kristne fællesskab kan aldrig blive indelukket i sig selv, men må hele tiden se udover mod dem, som har behov for fællesskab," fastslår Rolf Kjøde ifølge Dagen.

Seks fokusområder fra Lausanne-rapporten

Artiklens forfattere peger på fem særlige fokusområder fra Lausanne-rapporten: Tillid og sandhed, Fællesskab, Digitalisering, Forvaltning af skaberværket og klimaretfærdighed samt Demografiske ændringer.

Foruden disse fem punkter peger forfatterne på et ekstra (sjette) fokusområde, når det gælder Europa:

Her skal man nemlig se på, hvilke værdimæssige ændringer, der påvirker europæernes opfattelse af evangeliet. For problemet her er tilsyneladende, at europæerne ikke opfatter de gode nyheder som gode.

Den seneste Lausannekongres foregik i Cape Town i oktober 2010. Her mødtes 4.000 delegerede fra 200 lande til konference om mission på verdensplan.

Bodil

Da Mette ikke kunne andet end at blinke, havde hun ikke lyst til at leve mere

Mette Christensen har været igennem et langt sygdomsforløb først med depression og efterfølgende alvorlig fysisk sygdom. Men på trods af store udfordringer og et nyt liv i kørestol har hun nu gennemført en teologisk uddannelse og ser frem til, hvad fremtiden bringer.

Mette Christiansen i fællesrummet på højskolen i Mariager foråret 2024. Privatfoto

Af Anne Manning-Pedersen

52-årige Mette Christiansen er en af de mest positive og inspirerende kvinder, jeg nogensinde har mødt - modig og smilende og med en aura af fred og glæde omkring sig.

Mette forsøger altid at se på den lyse side af livet og er fast besluttet på at presse sig selv til at gå længere, end hendes fysiske evner tillader hende, hvilket blandt andet har ført til, at hun denne sommer har færdiggjort en bachelor i teologi fra Alphacrucis på Mariager Højskole.

I 1999 levede Mette et helt almindeligt liv med mand og to børn, men i 2000 ramte tragedien, hvor hun inden for halvandet år mistede begge sine forældre til kræft og sin svigermor til et hjerteanfald. Denne følelsesmæssige rutsjetur førte til en depression, som varede otte år.

"I 2009 fandt jeg heldigvis en terapeut, som hjalp mig til at tilgive dem, der havde såret mig i barndommen, og jeg kom gradvist ud af 'the middle of nowhere' til et liv uden antidepressiv medicin," siger Mette.

Pludselig sygdom

I juli 2012 blev Mette skilt og var nu enlig mor til to teenagere.

"Heldigvis har min eksmand og jeg fortsat en god dynamik med venskab og fælles forældreskab og fejrer familiebegivenheder sammen. Det har været godt for vores børn," fortæller Mette.

Mettes egne forældre blev skilt, da hun var 17 år, og Mette boede hos sin mor.

Selv om de af og til gik i kirke, kan hun ikke huske, at de har talt om tro. Men kirkegang og konfirmationsforberedelse gav altid en fred, som hun følte dybt og nød, men ikke rigtig kunne forstå.

Efter sin skilsmisse besluttede Mette at investere mere tid i det at vokse i sin tro.

Men den 31. juli 2012 tog Mettes liv pludselig en uventet drejning, da hun vågnede med en føleforstyrrelse i sin venstre arm.

Hun trak først på skuldrene af det, stod ud af sengen og begyndte på en normal dag.

Hun kørte sin datter Louise til hendes sommerjob og sagde sit sædvanlige: Jeg elsker dig, og fik sit sædvanlige svar: Ja, ja, ja. Det ved jeg godt.

Da hun kom hjem, havde det snurrende i venstre arm udviklet sig til generel nedsat styrke.

Hun gik til sin læge, og inden længe var han i kontakt med sygehusene i Sønderborg og Odense, som frygtede, at hun havde en hjerneblødning.

I løbet af kort tid ankom en ambulance og kørte hende til Sønderborg Sygehus. Besøget hos lægen endte med et tre en halv måned langt hospitalsophold.

Et blink for ja, to for nej

På Sønderborg Sygehus foretog de alle mulige tests og undersøgelser, mens svagheden fortsatte med at sprede sig til højre side af kroppen. Samme aften blev hun flyttet til intensivafdelingen, og da natten faldt på, kunne hun ikke trække vejret selv.

Næste morgen blev Mette kørt til Odense Sygehus i ambulance og blev intuberet, så snart de ankom.

Hendes børn blev ringet op, inden hun blev intuberet, så hun kunne tale med dem. Som tingene udviklede sig, var sygehusets personale ikke sikre på, om eller hvornår hun ville være i stand til at tale med sine børn igen. Hospitalet fik kontakt med hendes datter, og Mette fortalte hende, at hun elskede hende. Det var det sidste, hun hørte Mette sige i lang tid.

Koblet til sin respirator lå hun der i sin krops hylster ude af stand til at gøre andet end at høre, hvad der blev sagt omkring hende.

"Det var sådan en lettelse, at jeg blev behandlet med respekt, selv i denne ubevidste tilstand. Hver eneste af de ansatte, der kom ind i rummet, præsenterede sig selv og gav mig en løbende kommentar til, hvad de gjorde med mig. Mine besøgende blev opfordret til at tale normalt til mig om alt, selv om jeg ikke var i stand til at svare dem. Min søster havde CD´er med, som blev spillet på stuen af personalet.

Det var sådan en lettelse, at jeg ikke behøvede at ligge der hjælpeløs og i komplet stilhed.

Ingen vidste, hvordan det ville udvikle sig eller ende. Det var forfærdeligt bare at ligge der og ikke kunne gøre noget, ikke engang trække vejret selv.

Jeg havde ikke lyst til at være sådan, hvis jeg skulle leve. Så jeg sagde i mit hjerte: Herre, hvis dette skal være min tilstand, så tag mig hjem til dig. Men mine tanker gik hurtigt til mine børn på 13 og 15 år, og jeg ændrede mening om at bede Gud om at tage mig hjem til ham. Nej! Mine børn havde brug for mig.

"Det var forfærdeligt bare at ligge der og ikke kunne gøre noget, ikke engang trække vejret selv."

Jeg tænkte på alle de minder, vi havde sammen, og de minder, jeg gerne ville skabe sammen med dem, og jeg besluttede, at jeg havde meget at kæmpe for. Jeg vendte tilbage til ringen, fast besluttet på at besejre det, der var kommet for at udslette mit liv og skade mine børn.

Efter et par dage var jeg i stand til at kommunikere med mine øjne. Et blink for ja og to blink for nej.

Det var mere en langsom lukning af øjnene end et blink, for mine muskler kunne ikke engang blinke ordentligt," fortæller Mette.

Fremgang og nedture

Mettes familie besøgte hende dagligt og opmuntrede hende ved hvert eneste lille fremskridt, hun gjorde. Det gik langsomt fremad, og hun slap for respiratoren, bortset fra når hun blev meget træt.

I mellemtiden fik hun besøg af en præst, og selv om hun ikke kunne kommunikere med ham, læste han nogle skriftsteder højt og derefter historien om 'Fodspor i sandet'.

"Det gav mig nyt håb. Nu vidste jeg, at jeg ikke var alene i dette mørke," siger Mette.

Den 13. august 2012 om aftenen kunne hun bevæge sine fingre og tæer og holde sit hoved, når hun blev vendt. Det så ud til, at det værste var overstået, og hun blev flyttet fra intensivafdelingen, men inden for mindre end 24 timer fik hun en række hjerteanfald på grund af en lungeemboli.

Familien blev kaldt til hospitalet og fik at vide, at hendes tilstand kunne gå begge veje.

"Selv i den situation fornemmede jeg, at jeg blev båret, og at jeg nok skulle klare den," siger Mette - og det gjorde hun.

I slutningen af august var hun gradvist kommet sig så meget, at hun blev flyttet tilbage til Sønderborg Sygehus.

I begyndelsen af september fik hun diagnosen sclerose.

"Det var ulykkeligt at høre det, men på den anden side en stor lettelse at kende roden til alt det, jeg havde været igennem," siger Mette.

I begyndelsen af november, efter at have været indlagt i tre en halv måned, kom hun hjem med hjælp døgnet rundt.

"Da jeg kom hjem, var der ét mål, der holdt min kampgejst oppe. Jeg var fast besluttet på at være rask nok til at kunne gå op ad kirkegulvet med hjælpemidler til min søn Rasmus' konfirmation i maj 2013," siger Mette med et sejrssmil og tilføjer:

"Og det gjorde jeg. Det skete kun ved Jesu kraft. Jeg var aldrig i tvivl om, at han var med mig hele tiden. Hver dag takkede jeg ham for en ny dag med nye muligheder. Da jeg takkede hospitalspersonalet for deres indsats, var der en sygeplejerske, som sagde, at det var et privilegium at pleje mig, fordi min positive tilgang til livet var inspirerende for dem. Jeg tror, at det kun kom fra Herren."

Kæmpe skuffelse

I begyndelsen af 2013 blev Mette medlem af Gospelkoret og Nicolai Kirke i Aabenraa, hvor hun følte sig meget velkommen og knyttede flere dybe og stærke venskaber, som bar hende gennem det svære første år af hendes sygdom.

I januar 2018, da Mette deltog i det halvårlige onsdagsfællesskab i Nicolai Kirke, gav taleren en grundig teologisk undervisning.

Selv om mange sagde, at det var ret tungt, havde Mette nydt det i fulde drag. Det vækkede et ønske i hende om at studere Bibelen mere, end hun havde gjort indtil da.

Øverst ses Mette på Odense Sygehus i august 2012.

Til venstre fejrer hun sin eksamen sammen med studiekammeraterne på Mariager Højskole i juni 2024.

Mette Christiansen sammen med sønnen Rasmus og datteren Louise og dennes to børn, da hun dimitterede i Mariager den 28. juni 2024.

Aftenens taler sagde, at han skulle undervise på Menighedsfakultetet i Aarhus, og Mette kørte dertil i marts for at deltage. Ikke nok med det, hun begyndte at køre fra Aabenraa til Aarhus to gange om ugen for at deltage i undervisning i Menighedsfakultetet.

Hun planlagde at tilmelde sig deres kursus i teologi året efter, men hendes håb blev gjort til skamme, da hun ikke blev optaget.

"Jeg følte mig skuffet og frustreret og spurgte også Gud, hvorfor han havde tændt en ild i mig for at studere hans ord, og nu virkede det, som om han bare kastede en spand koldt vand i ansigtet på mig og knuste mine håb og drømme," siger Mette.

Samme år havde Mette tilmeldt sig bibelcampen SommerOase, men hun blev så ked af den manglende accept fra Menighedsfakultetet, at hun mistede lysten til at tage af sted. En nær ven foreslog, at hun undersøgte kurserne på Acts Academy Kolding eller Mariager, men de kunne ikke finde flere detaljer på internettet.

På lejren spurgte en mand Mette, om han måtte bede for hende, og han talte et profetisk ord om, at folk ville lære gennem hende. Tårerne af sorg flød frit, fortæller Mette.

"Jeg følte mig endnu mere skuffet. Jeg kunne ikke forstå noget som helst af det, der foregik i mit liv på det tidspunkt. Jeg blev glad for hans ord, og det gav mig håb. Et halvt år senere, i januar 2020, hørte jeg en indre stemme sige 'Mariager Højskole', og jeg gik ind på deres hjemmeside med det samme og læste, at de tilbyder en bachelor via Alphacrucis."

"Jeg var rigtig god til at lægge planer og så bede Herren om at velsigne dem. Nu har jeg lært at lytte til ham først."

Mette ringede straks til skolen for at høre, om hun kunne komme med på kurset.

De havde aldrig før haft en kørestolsbruger, men de var åbne for at undersøge muligheden.

Med yderligere forsinkelser kunne hun i juni 2020 tage en tur til Mariager for at besøge skolen. Det så ud til, at tingene var ved at falde på plads, da skolen var åben for at foretage justeringer, så Mette kunne leve i et kørestolsvenligt miljø.

Aabenraa Kommune gik med til at sende alt hendes udstyr og hendes personlige hjælpemidler til Mariager for at gøre hendes soveværelse og badeværelse kompatibelt med hendes behov, og i august 2020 begyndte hun på teologistudiet i Mariager.

Studiet i Mariager var ikke en dans på roser. Hun havde flere praktiske udfordringer, bl.a. at skulle studere og skrive på engelsk. Men det var en spændende udfordring at være i et internationalt miljø på et fuldtidskursus med studerende fra hele verden med alle mulige kirkelige baggrunde.

Den personlige coach, der blev tildelt hver studerende med en samtale om måneden, var en stor hjælp.

"Jeg er så taknemmelig for de tre coaches, jeg havde, som bidrog til at hjælpe mig med at nå mine mål. Under min første coachingsamtale hørte jeg, at Gud har udstyret os med evnen til at tænke selv og træffe beslutninger. Det var en lettelse, da jeg følte, at det tog overhånd, hvor meget han talte til de andre studerende, at de ikke selv kunne træffe en beslutning. Jeg følte, at Gud næsten ikke talte til mig, men jeg lærte hurtigt, at vi alle er forskellige og oplever, at Gud taler til os på hver vores måde."

Omgivet af cheerleaders

På sit andet år, hvor al undervisning foregik på engelsk, skulle Mette i praktik i Frikirken Randers. Her blev hun taget godt imod og oplært fra starten. Hun fik nogle talemuligheder sammen med andre opgaver, og det gik så godt, at hun besluttede sig for at fortsætte med det i resten af sin studietid.

På tredje år begyndte Mette at blive meget træt på grund af udviklingen af hendes sygdom. Dette, sammen med udfordringen med at gøre alt på engelsk, førte til en vis forsinkelse i opgaveafleveringen, men hele teamet på Alphacrucis College i Australien var helt fantastiske.

En af dem hjalp Mette med at benytte sig af Disability Support i Australien, så hun fik to uger ekstra til sine opgaver og 1,5 time ekstra til eksaminer på grund af sin sygdom.

"Jeg følte mig omgivet af en stor gruppe cheerleaders, og selv om jeg tvivlede på, at jeg ville nå i mål, havde de en fast tro på, at jeg ville."

Rigtigt studie, forkert sted

Mette var tæt på at give op flere gange undervejs på grund af sin sygdom. I foråret 2023 måtte hun igennem 11 penicillinkure, som tog hårdt på hendes krop og reducerede hendes energi betydeligt.

"Gennem det hele følte jeg mig omsluttet af bøn. Når jeg ser tilbage, var det ikke Guds plan, at jeg skulle studere i Aarhus, det var min plan. Jeg var rigtig god til at lægge planer og så bede Herren om at velsigne dem. Nu har jeg lært at lytte til ham først.

Jeg tror, at oplevelsen i Aarhus var Herrens måde at vise mig, at jeg skulle læse teologi, det var bare ikke meningen, at det skulle være der.

Jeg takker ham for, at det ikke var tilfældet, for jeg ville ikke have været i stand til at gøre det, hvis jeg skulle have alle de daglige gøremål ved siden af. I Mariager var jeg så velsignet at få hjælp til mad, opvask, rengøring og alt muligt andet, inklusive mine personlige hjælpemidler, så jeg bare kunne fokusere på mine studier."

"Jeg har modtaget ord undervejs fra mine omgivelser i skolen, kirken og gæsteforelæsere, som har givet mig håb og opmuntret mig om, at jeg er på rette vej. Det samme budskab blev bekræftet flere gange på forskellige måder for at vise mig, at jeg har en fantastisk far i himlen, som ved, hvad jeg har brug for."

På plads i Randers

I sommeren 2024 blev Mette færdig med sin teologiuddannelse og er nu klar til at bruge sin uddannelse og sine kompetencer i første omgang i Randers Frikirke.

"En stor beslutning for min umiddelbare fremtid var at blive i Randers. Herren skaffede mig på mirakuløs vis en drømmelejlighed til leje - noget, som jeg slet ikke havde råd til. Det var næsten for godt til at være sandt.

I forbindelse med den store flytning til Randers sagde min datter Louise: "Vi støttede dig i 3 år i Mariager, som blev til 4, og det var helt okay, men jeg sagde ikke ja til, at du skulle flytte derop!" Samtidig siger begge mine børn, hvor stolte de er af mig. Det varmer mit hjerte, at jeg med deres støtte kan følge mine drømme og Herrens vilje og ikke lade min sygdom stoppe mig. Jeg er så stolt af mine to børn."

"Det sidste opmuntrende profetiske ord, jeg fik fra skolen, var, at jeg skulle drømme stort, fordi Gud vil bruge mig ud over mine drømme med løftet fra 5. Mos. 31,8: "Herren selv går foran dig, han vil være med dig, han vil ikke lade dig i stikken og ikke svigte dig; vær ikke bange, og lad dig ikke skræmme!"

'Relationer først'

Mettes sygdom er beskrevet som "sekundær progressiv", hvilket betyder, at hun ikke længere får de anfald, som hun tidligere fik, hvor sclerosen pludselig angriber musklerne, og hun mister kontrollen. Men sygdommen udvikler sig stadig. Den har også udviklet sig over de seneste fire år, men er lige nu i en god periode.

I Randers Frikirke samarbejder Mette nu med en af præsterne i det, der hedder 'relationer først', hvor man kan læse om Mettes foredrag på hjemmesiden www.relationerførst.dk.

"Jeg håber, at få muligheder for at dele min historie og bruge det, jeg er kommet igennem, til at bringe håb og inspiration til andre. For, jeg synes, mit liv er et bevis på, at vi hver især er uundværlige i Guds plan."

Foto: @ausolympicteam (Instagram)

Troens højde: OL-sølvvinder og verdensstjerne vidner gennem sine spring

Ofte bliver sportens atleter målt på deres præstationer, resultater og fysiske formåen. Men for Nicola Olyslagers, der er nr. ét på verdensranglisten i højdespring, er det ikke kun hendes sportslige bedrifter, der har gjort hende bemærket.

Af Henrik Engelbrekt Refshauge

Bibelvers på armen, lovsang i den olympiske by samt bibel- og bønnemøder med atleter på tværs af kloden under og efter sportsstævner er en stærk del af hendes identitet. Sådan har det ikke altid været.

Jeg opdagede den australske højdesprings-dronning Nicola Olyslagers ved en verdenskonkurrence i TV for et år siden, fordi hun før sit spring var et kæmpestort, varmt smil, der strålede af mildhed. Da hun passerede den vildt høje stang, pegede hun op mod himlen. Det gjorde mig nysgerrig, og jeg har siden erfaret, hvordan hun bærer en dyb tro på Gud med sig på stadion, til træning og i hverdagslivet.

Olyslagers er ikke blot en verdensklasseatlet, men også et vidnesbyrd om, hvordan troen kan være en kraftkilde og et anker i både medgang og modgang.

Excellence gennem Kristi kærlighed

"Min identitet var oprindeligt i, hvor højt jeg kunne springe, og det nedbrød mig," fortæller Nicola.

"Guds kærlighed bringer ild og passion i livet. Først da jeg lagde min sport ned på alteret, ligesom Abraham lagde Isak, sagde Gud: "Nicola, jeg vil have, du går tilbage i sportsverdenen, men gør det nu på min måde." Siden har jeg ikke kunnet holde mund og fortæller alle, jeg møder, om Jesus – til de store stævner, i fitness, online, uanset om de spurgte efter det," fortæller hun med et kæmpe smil i en stærk video. Og det stopper ikke der.

Everlasting Crowns' globale netværk

"I 2017 var jeg sammen med kristne atleter og indså, at den fred og frihed, vi oplevede i sporten gennem troen, var fuldstændig modkulturel. Den var radikal," beretter den nykårede sølvvinder fra OL i Paris.

"Det kom ind i mit hjerte, at evangeliet var for godt til ikke at blive delt i vores samfund, og samtidig kom den samme overbevisning ind i min bedste veninde Naas hjerte. Vi startede organisationen "Everlasting Crowns", fordi vi har en vision om, at andre skal forstå den frihed, der er mulig på det højeste præstationsniveau. En identitet, der bygger på kærlighed, ændrer alt og er kilden til at nå nye højder," fortæller den karismatiske højdespringer.

Passionen for Everlasting Crowns er at samle sportsfolk på tværs af lokale og internationale begivenheder til bibelstudier og bønnemøder og danne et netværk af troende, der tilbyder ressourcer, mentoring og inspiration.

"Vores håb er, at de rejser sig og ikke kun har tro, men konkurrerer med et evigt perspektiv, hvor de bliver forvandlet af Jesu fuldkomne kærlighed, plantet i kirker og oplært til at være en velsignelse alle de steder, de bliver sendt hen," fortæller Nicola.

Nicola skriver bibelvers eller opmuntrende ord på sin arm, før hun konkurrerer. Disse små påmindelser om Guds løfter er ikke kun til hende selv, men er også en stille prædiken til dem, der ser hende springe.

Det er en simpel, men kraftfuld, måde at dele sin tro på med verden og en påmindelse om, at Gud er med i alle aspekter af livet – selv på sportens højeste tinder.

Lovsangsleder til OL

Hjemme i privaten slapper hun af med at male, skrive dagbog og vandre ture i nationalparker. Og så spiller hun klaver. En evne, der også blev brugt til OL, hvor løbeatleten Cindy Sember på sin Instagram delte, hvordan Nicola Olyslagers spontant ledte lovsang i en trappeopgang i den olympiske by, hvor en gruppe kvindelige atleter tilbad Gud omkring klaveret inden en konkurrencedag, mens andre atleter lyttede.

"Vi har været vidne til begyndelsen på en bevægelse inden for sport, som viser, hvordan det ser ud at blive sat fri. Vores rejse inden for sport står ikke i modsætning til at vokse i vores forhold til Jesus, men styrker det. Uden for sæsonen samles vi til ugentlige Zoom-opkald for at fortsætte disciplingen af atleter hjemmefra," fortæller højdespringeren.

Gift til Olyslagers

Nicola Olyslagers bor på den centrale kyst i New South Wales, Australien, hvor byen Sydney ligger. Hun er vokset op og har trænet det samme sted hele sit liv.

"Som 8-årig fandt jeg ud af, at mine lange ben kunne bruges til højdespring, og straks fik jeg en drøm om en dag at blive olympisk højdespringer og springe over to meter. Ingen i min nation havde gjort det før," beretter hun.

Ved OL hjemme i Sydney nåede hun de to meter.

Ved OL i Tokyo i 2021 blev hun den første australske kvinde nogensinde til at vinde en olympisk medalje i højdespringsdisciplinen.

Både i Tokyo og Paris er det blevet til sølvmedaljer. I Paris sprang hun endda samme højde som guldvinderen, men havde flere fejl tidligere i konkurrencen.

"Jeg har sådan en beslutsomhed i mit hjerte. Når jeg gør det på Guds måde, bliver konkurrencen fri og sjov. Det er, som om jeg er et 8-årigt barn igen, der hopper ind i min fars arme. Gud bliver æret, hver gang jeg bliver interviewet efter en stor præstation."

Oprindeligt hed hun McDermott, men i april 2022 blev hun gift med Rhys. Fra den dato begyndte hun at konkurrere under efternavnet Olyslagers.

Tilfredshed i en person

Når hun står ved højdespringsbaren, er det ikke blot en atlet, der forbereder sig på at udføre en teknisk krævende opgave. Det er også en troende kvinde, der søger Guds vejledning og styrke.

"I jagten på sportslig succes var der et stort vendepunkt i min karriere, da jeg indså, at ingen guldmedalje, holdpræstation eller personlig rekord kunne give mig varig tilfredsstillelse i hjertet. Jeg opdagede, at tilfredsheden ikke lå i en præstation, men i en person," siger Nicola på sin hjemmeside www.nicolaolys-

"Når jeg gør det på Guds måde, bliver jeg som et 8-årigt barn igen, der hopper ind i min fars arme."

"Min mission er at opmuntre, styrke og udruste atleter til at forandre kulturen gennem Kristi kærlighed."

lagers.com.

Siden har hun ofte i interviews delt, hvordan hun beder før og under sine konkurrencer. Hun lægger sine bekymringer, frygt og forventninger i Guds hænder og lader ham føre hende gennem øjeblikkene. Det handler ikke kun om at bede om succes, men om at finde ro og perspektiv, uanset resultatet.

Jumping with God

"Jeg blev ikke introduceret til Jesus ved en gudstjeneste i kirken. Det var et intimt møde, som har påvirket hver eneste dag i mit liv. Beslutningen om at følge ham har udløst en kærlighed i mit hjerte til at se hans vilje ske og evangeliet blive kendt i hver eneste nation, stadion, skole, kirke og samfund, jeg rejser til," fortæller hun.

Nicola kalder det: *"Jumping now with God"* – springer nu med Gud.

"Jeg vil gøre kongens upartiske, konsekvente kærlighed internationalt kendt. Hans kærlighed har ansporet mig til at drømme meget højere og større end mine egne ønsker og behov," siger hun.

Nicola Olyslagers forener sit dybe engagement i sin karriere med en levende tro, der kan give mening, perspektiv og fred midt i livets udfordringer.

"Jeg lever et liv, der overgår alle de drømme, jeg havde sat for mig selv – for da jeg overgav dem alle til Gud, opfyldte han dem alle på en stærkere måde end jeg kunne," slutter hun.

Fakta: Everlasting Crowns

Organisationen "Everlasting Crowns" blev startet af Nicola Olyslagers, hendes mand, Rhys og længdespringeren og sprinteren Naa Anang, der også har repræsenteret Australien i internationale konkurrencer.

Organisationen vil opmuntre og styrke mennesker i deres tro med fokus på at leve et liv, der stræber efter evige værdier i stedet for de midlertidige præstationer, vi ofte jagter i denne verden.

Navnet "Everlasting Crowns" refererer til et bibelsk koncept om at stræbe efter evige belønninger frem for jordiske, som nævnt i 1 Korintherbrev 9,25: "Enhver, som deltager i en kappestrid, er afholdende i alt; de gør det for at få en forgængelig sejrskrans, men vi for at få en, der ikke falmer."

Organisationen tilbyder ressourcer, mentoring og inspiration til dem, der ønsker at vokse i deres tro og leve med et stærkere fokus på det evige. Nicola bruger sin egen erfaring som eliteatlet og troende til at inspirere andre til at integrere deres tro i alle aspekter af deres liv, uanset om det er i sport, arbejde eller andre områder.

"Guds kærlighed bringer ild og passion i livet. Først da jeg lagde min sport ned på alteret, ligesom Abraham lagde Isak, sagde Gud: "Nicola, jeg vil have, du går tilbage i sportsverdenen, men gør det nu på min måde." Siden har jeg ikke kunnet holde mund og fortæller alle, jeg møder, om Jesus – til de store stævner, i fitness, online, uanset om de spurgte efter det," fortæller Nicola Olyslagers med et kæmpe smil i en video. Privatfoto

KIRKE & INTEGRATION 2024

værktøjer til virkeligheden - til alle interesseret i kirkeligt integrationsarbejde

OLU ROBBIN-COKER, PSYKOLOG
om at møde mennesker med traumer

MIKKEL RYTTER, PROFESSOR
RIKKE TRIGE JENSEN, ANTROPOLOG
om kvoteflygtninge og det kirkelige fællesskab

PRAKTISKE WORKSHOPS OM:
- Sprogundervisning i din lokale kirke / Elsk Aalborg International
- Kommunale relationer og samarbejde / Kirke Care
- Kom i gang med integrationsaktiviteter / Silkeborg Oasekirke

+ SAMVÆR, SPARRING OG GODE SNAKKE

ODENSE BYKIRKE
14 SEP 2024

KIT

KIT-DANMARK.DK/KONFERENCE

FÅ HJÆLP OG OPMUNTRING TIL TROSLIVET

Kun Lyset kan besejre Mørket

Det uventede skete, og Sebastian Stakset – gangsterrapperen, som udlevede en destruktiv og kriminel livsstil – blev frelst. Men dæmonerne, som havde styret ham i mange mørke år, ville ikke slippe deres herredømme. Men de taber deres kamp mod Lyset, og Sebastian begynder at prædike for svenskerne... **240 sider. Kr. 199,00.**

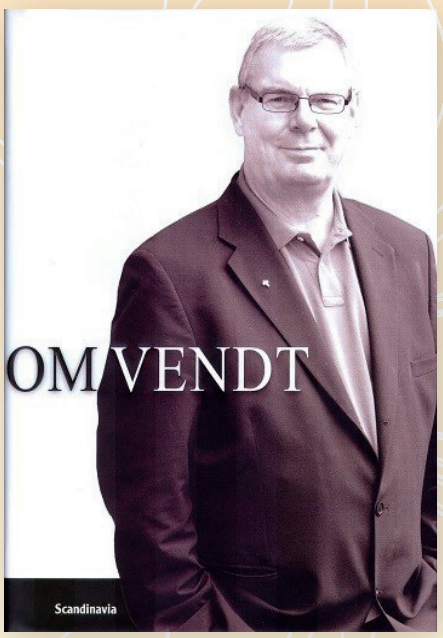

Omvendt

Göran Skytte var succesfuld svensk studievært med sit eget show, en tidligere kommunist, - og en person på kanten af et nervøst sammenbrud, Da han er på bunden af sit eget liv, begynder han at længes efter det, han mindst af alt har ventet; troen på en levende Gud. Han tiltrækkes af den ægthed og integritet, han oplever i mødet med brændende kristne.

218 sider. kr. 199,00. Indbundet.

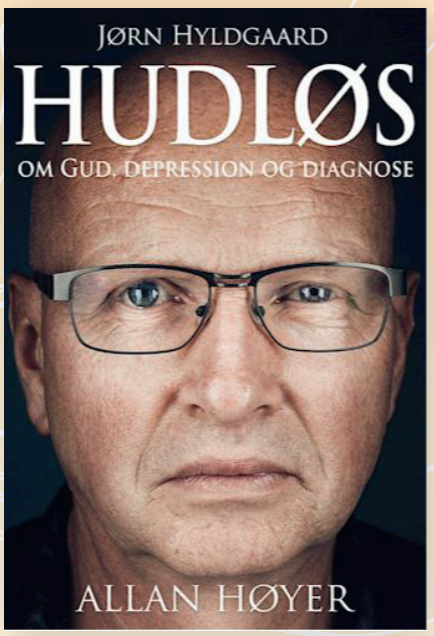

Hudløs

Jørn Hyldgaard har levet et usædvanligt liv imod mange odds og vendte tilbage til et aktivt arbejde som evangelist efter seks års depression og mørke. Et af vendepunkterne kom, da han på en bænk i Oslo mødte en venlig nordmand, som han håbede kunne give ham stoffer - men istedet fik han et skud barndomstro.

224 sider. TILBUD 79,00 kr. Før 199 kr.

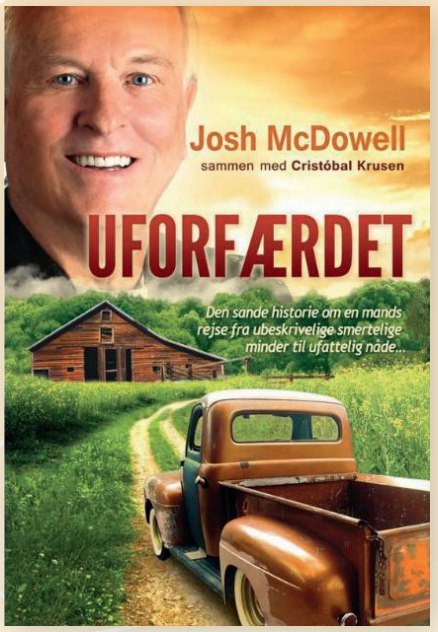

Uforfærdet

Josh McDowell voksede op på en gård med en far, som var alkoholiker og ofte stærkt beruset og voldelig. Mødet med en gruppe kristne på skolen satte ham i gang med at samle beviser, som kunne modbevise Jesu' opstandelse. Dette korstog førte i stedet til et liv som en af de mest indflydelsesrige evangelister for Kristus nogensinde.

256 sider. TILBUD 39,00 kr. Før 199 kr.

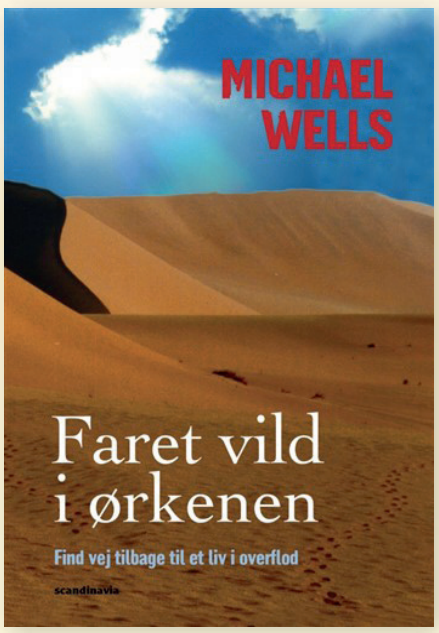

Faret vild i ørkenen

Denne bog er IKKE endnu en patentløsning på, hvordan man får det kristne liv til at fungere - tværtimod!

Michael Wells ved nemlig udmærket godt, at vi mennesker er ude af stand til at forbedre os selv - det behøver han bare at gå til sit eget liv for at konstatere! Men lige så afmægtige vi selv er, lige så mægtig er Gud. Vi evner ikke at leve det kristne liv, men Gud kan leve det gennem os.

Derfor er bogens undertitel "Find vejen tilbage til et liv i overflod", for vejen til et liv i overflod er altid en vej tilbage til erkendelsen af vores egen magtesløshed og troen på Guds kraft og nåde.

Indbundet. 224 sider. 199 kr.

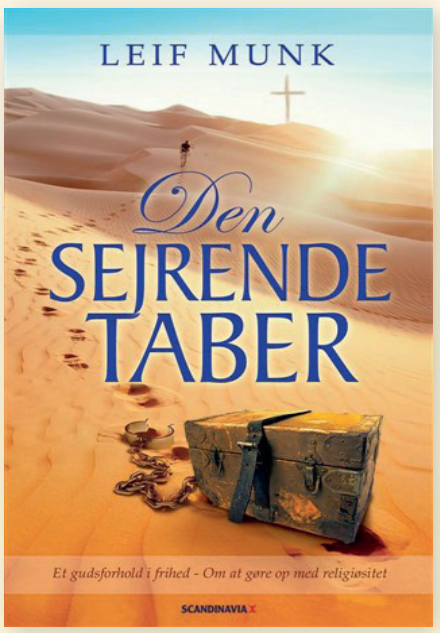

Den sejrende taber

Bogen belyser en stor del af de grundlæggende spørgsmål omkring den kristne tro.

Den er ikke først og fremmest dogmatisk, men snarere forkyndelse til erfaring af den rigdom, frihed og glæde, som Jesus gav sine disciple løfte om. Leif Munk ønsker at åbenbare forsoningens rækkevidde og Guds kærligheds dyb på en sådan måde, at mennesker, midt i livets kampe og i erkendelse af den menneskelige ufuldkommenhed, vover at tro på, at det, som Jesus gjorde, var 100 procent nok for tiden her og for evigheden siden.

Det er nemlig kærlighedens frigørende evangelium, der ligger forfatteren på hjertet.

Indbundet. 183 sider. 199 kr.

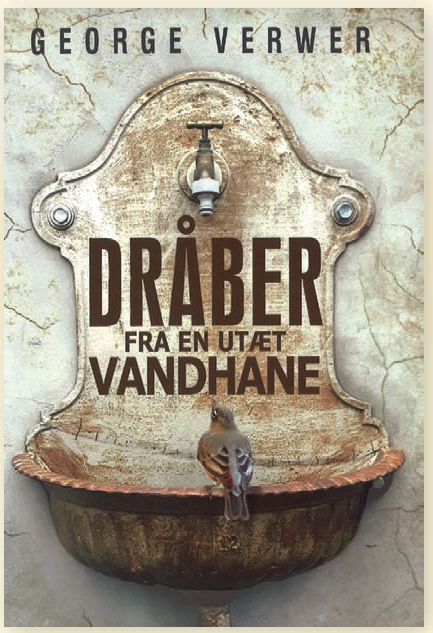

Dråber fra en utæt vandhane

Grundlægger af OM George Verwer deler egne personlige fiaskoer og ser på, hvordan Gud arbejder gennem rodede situationer.

Læs med, når denne troens mand forklarer, at selv om alt, hvad vi rører ved, har sine svagheder og fejl, så arbejder Gud gennem vores faldne natur og menneskelighed. Mysteriet over dem alle er ifølge George, hvordan Gud bliver ved med at gøre vidunderlige ting midt i det hele. Læs Dråber fra en utæt vandhane, og glæd dig over, hvad vores store Gud gør, og hvordan vi kan være en del af hans værk.

Indbundet. 128 sider. 149 kr.

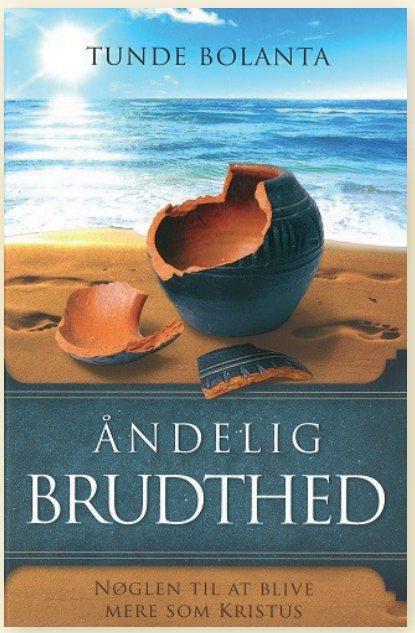

Åndelig brudthed

Vi kan tage imod frelsen på et øjeblik, men at blive Kristus lig kræver en proces, som forudsætter, at vi lærer at dø fra vores kødelige natur.

Tunde Bolanta beskriver her, hvordan denne udvikling finder sted i personer fra Bibelen, såvel som andre troende, der har gjort en forskel i deres generation. Det er ikke en tung og tyk bog, der tager flere uger at læse. Den er nærmere en frisk, åndelig vitaminindsprøjtning af et brugbart bibelsk budskab. Den opfordrer os til at gå tilbage til Bibelens virkelige lære - frem for blot at bruge Bibelen som en selvhjælpsmanual til personlig udvikling.

Indbundet. 122 sider. 179 kr.

Udfordringen, Jernbanegade 1, 6070 Christiansfeld - bestil på Hosianna.dk eller tlf. 74 56 22 02

Flot fortælling om Apostolsk Kirke i Danmark

Udgivelsen fra Apostolsk Kirke er en 'coffee table book' fyldt med billeder, historiefortælling og personlige historier fra Apostolsk Kirke de sidste 100 år med særligt fokus på de sidste 20 år.

Anmeldt af Josua Christensen

100 år er gået siden Apostolsk Kirke startede i Danmark, og det kalder på et jubilæumsskrift, som fortæller kirkefællesskabets historie i medvind og modvind.

Det er ikke kirken eller dens ledere, der hævder altid at være trofaste endsige ufejlbarlige, men selvfølgelig Jesus, som er hele menighedens hoved. Måske er det derfor, at indholdsfortegnelsen indeholder et stort billede af lovsang fra Åbenkirke Herning, hvor bagtæppet lyser op med navnet "Jesus", som fylder det hele. Alt det strukturelle, ledelsesmæssige, karismatikken, bygningerne, skolerne, kirkerne, missionsprojekterne og så videre, der skal til for at fortælle om fænomenet Apostolsk Kirke i Danmark, er, når alt kommer til stykket, sekundært i forhold til frelseren og det evangelium, som kirkeretningen og dens medlemmer ønsker at gøre kendt for danskerne.

Velkommen i Apostolsk Kirke i Danmark

Selvfølgelig er et jubilæumsskrift i en eller anden grad for de indforståede, dem, som er en del af fortællingen og kan identificere sig med bevægelsen. Alligevel er det tydeligvis vigtigt for redaktionsgruppen, at dette skrift også er for den nysgerrige udenforstående. Hvad er en kirke egentligt? Og hvorfor er der frikirker? Er der særlige adgangskrav, eller er de åbne for alle? Og hvilke historier ligger der bag nogle af de mennesker, som kommer i en af de relativt få kirker, der regnes som apostolske kirker? Ja, en del af kirkerne bærer andre navne, som fx "Kirkeibyen", "Åbenkirke…" eller bare "Frikirken …", og hvordan passer de så ind i netværket af Apostolske Kirker? Det er rent kommunikativt en rigtig god tilgang, fordi den netop sørge for, at alle kan være med, hvilket er helt i tråd med kirkernes selvforståelse som inkluderende fællesskaber.

Krisen, der blev til forsoning

En af de store historiske begivenheder skildres i kapitlet "forsoning mellem fædre og sønner". Det var en krisetid, som startede med trosbevægelsens bølger og fortsatte med dybt sårede relationer ned igennem kirkerne, hvor ledende figurer havde stået skarpt overfor hinanden et stykke op i nullerne. Som en chokerende konsekvens af disse interne stridigheder stod Tjenesterådet (landsledelsen) pludselig i den situation, at de tre unge kandidater, som man havde opfordret til at indgå i Tjenesterådet, alle takkede nej. Det blev en øjenåbner for Johannes Hansen (leder af Tjenesterådet) og de øvrige af den fædrene generation. Og den måde, disse mænd, som havde lagt deres liv i bevægelsen, ydmygede sig i processen for forsoning og genoprettelse, skildres som en redning for en kriseramt organisation. De lyttede til en profeti, som lagde sig op ad ordene fra Malakias 3.24 "Han skal vende fædres hjerte til deres sønner og sønners hjerte til deres fædre, så jeg ikke skal komme og slå landet med forbandelse" og derfor kom processen også til at blive kendt under navnet Malakiasprocessen. Faktum er, at der kom et generationsskifte, som satte en ny kurs for kirkerne og banede vejen for forsoning. Den interne forsoning banede i en eller anden grad også vejen for forsoning og fornyet interesse for samarbejde med Pinsevennerne, som man helt tilbage i bevægelsens begyndelse havde brudt med. De to kirkesamfund havde nærmet sig hinanden på centrale punkter, således at apostolerne i højere grad gav de enkelte kirker frihed til at virke i lokalsamfundet, mens pinsefolket mere og mere så værdien i tjenester, der kunne styrke hele menigheden. Den store fusion mellem de to pentakostale kirkesamfund blev det ikke til, selvom enkelte lokale menigheder har fundet sammen, men Frikirkenet er et godt eksempel på, at samarbejdet mellem forskellige kirkesamfund kan noget.

Den interne forsoning banede i en eller anden grad også vejen for forsoning og fornyet interesse for samarbejde med Pinsevennerne, som man helt tilbage i bevægelsens begyndelse havde brudt med.

En mangfoldig kirke

Bogen er et farverigt portræt at et kirkesamfund, der virker på mangfoldige områder. Gudstjenester, som alle kirker har til fælles, har sit eget præg i apostolske kirker. Her er lovsang, profetisk tale, jordnær forkyndelse og ikke mindst fællesskabet, hvad enten det er i bøn eller om kaffebønnerne, karakteristisk for kirkerne. Børnearbejdet med børnekirke, lejre og meget mere viser, at børnene prioriteres højt i kirkefamilien. Mange steder er sang og musik et stærkt samlingspunkt. I stort set alle kirker, og især de største, er der mindre fællesskaber (netværksgrupper), som sikrer nærværet, og at den enkelte ikke forsvinder i mængden. Endeligt er det diakonale arbejde en del af kirkens dna på linje med missionsarbejdet. På den måde tegnes et mangesidet billede af en organisation i stadig udvikling. Men der er ikke tale om et glansbillede portræt. Når der arbejdes med og iblandt mennesker, er der altid noget, som ikke fungerer helt efter hensigten, eller hvor tiden løber fra den måde, man hidtil har gjort, og de apostolske kirker er ingen undtagelse. Bogen tegner således et positivt, men også ærligt, billede af en kirke, som til stadighed lærer nye ting om sig selv og sin omverden.

En flot bog

Endeligt skal det nævnes, at det er en meget flot bog. Den er indbydende i sit layout med store flotte farvefotos og kreative opsætninger af siderne. Den er rørende og gribende, når det kommer til de mange interviews med helt almindelige danskere, som fortæller deres vidnesbyrd. Den er grundig med mere end 80 personer, som bidrager i interviews og hjælper med at stykke et billede sammen, så man som læser efterhånden føler sig hjemme i historien, uanset om man selv har været med eller ej.

Altid Trofast. 329 kr.
Redaktion: Dina Siegumfeldt, Michael Bobjerg, Johannes Hansen, Gudrun Toldam, Arne Damkjer, Johnny Hansen og Jacob Viftrup
Layout og grafik: Made by Nico
Forlaget Kløvereng

Gode august tilbud!

TILBUD: TO FOR ÉN*

Køb bogen 'Mama Heidi - Afrikas Moder Teresa' og få 'Drevet af kærlighed' gratis med (værdi 179 kr.). Heidi Baker er blevet kaldt "Afrikas Moder Teresa". Hun har taget sig af tusindvis af forladte og misbrugte børn i Mozambique - og oplevet de utroligste ting.

**Tilbud gælder så længe lager haves*

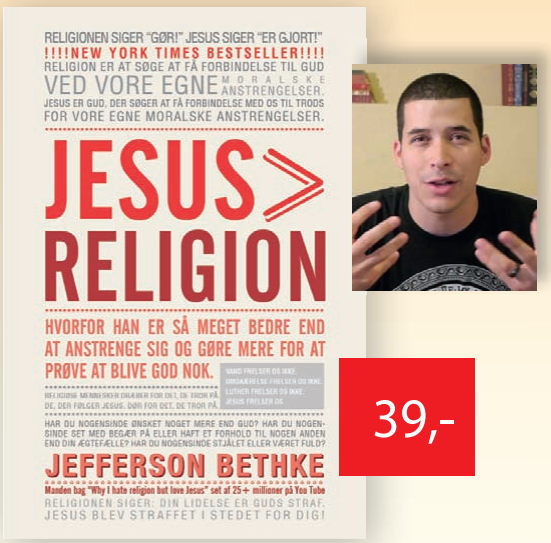

Et digt om Jesus på syv linjer

- set af 7 millioner på YouTube på 48 timer

Læs bogen af forfatteren til digtet "Why I Hate Religion, But Love Jesus". Den 4 minutter lange video blev bogstavelig talt omgående en sensation, idet den blev set på YouTube af 7 millioner på 48 timer (og mere end 23 mio. på et år). *Normalpris: 199 kr.*

Kristendom og Kulturkamp

Bogen fortæller om en kulturkamp, hvor det er selve kristendommens fremtid for ikke kun den enkelte kristne danskers tro, men også kristendommen som en grundlæggende kulturfaktor og etisk rettesnor i den vestlige verden, der står på spil. 420 sider.

Af Bent Honoré og Søren Harslund.

Normalt 299 - nu kun kr. 79,-

Se mere og bestil på Hosianna.dk

Møder & Arrangementer

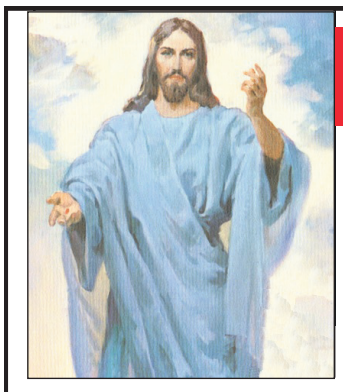

Velkommen i PERLEPORTEN

i Pinsekirken NYT HÅB Damhus Boulevard 28, Rødovre

til Helligåndens aften

HVER SØNDAG AFTEN kl. 19.00

Bus 21 holder udenfor - gratis kaffebord kl. 18.30

Dansk Gospelsang og musik - Bibelord - Tilbedelse
Forbøn for frelse - Åndsdåb og syges helbredelse

Kom og hør

Max Busman taler

- Søndag 01. September 2024 Kl. 10:30
- SOZO Gospel Kor synger

www.Nyt-Haab.dk
Tlf. 71 95 79 17
Damhus Boulevard 28
2610 Rødovre

PINSEKIRKEN
NYT HÅB

Lovsang og bedemøde hver onsdag kl.18.30
Alle er velkommen!

Barnetro

En konference om børn og voksne og tro

En inspirationsdag for børnekirke-, teen-, og ungdomsledere. For kirke- og kulturmedarbejdere og alle andre, der interesserer sig for, hvordan tro kan vokse hos os.

Familie og børnepræst

Rachel Turner

i Horsens Frikirke
Fredag 27.9.2024

HORSENS FRIKIRKE

Gudsoplevelser

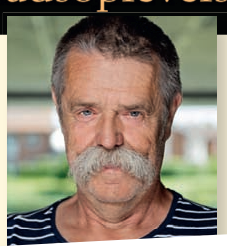

På Facebookgruppen GUDSOPLEVELSER kan du se og høre fortællinger fra mennesker, der har oplevet Gud i hverdagen.

Produceret af Per Bracher

Aglow 44 år i Danmark

Aglow står med Israel

Grupper for mænd og Grupper for kvinder

Ønsker du at starte Aglow i dit område? - skriv til info@aglow.dk

info@aglow.dk • mobil 2133 8642
www.aglow.dk • facebook.com/aglowinternationaldanmark

Udlejning

Bed&Breakfast oven på Udfordringen i Christiansfeld

Bo på Det Gamle Posthus i Jernbanegade 1 i verdensarvsbyen Christiansfeld 15 km syd for Kolding. 1 værelse med dobbeltseng eller 2 senge på 1. sal med adgang til køkken og bad. Kun 400 kr. pr. døgn.
Morgenmad kan evt. købes i Café Morgenstjernen i samme bygning.

Bestil hos Margit: mobil 40 31 02 50

Erhverv

AXELTEK
Industri Elektronik

Reperation af frekvensomformere og Cnc-drev

Nørresundby 25 21 31 67

Genbrugsbyg.dk®

Salg af brugte byggematerialer 20 62 81 58

nettolager
ekstra plads til alle

Ring hele døgnet - 70 230 255
Kuvertkundeservice@nettolager.dk

Bibellærer og foredragsholder

Aftal et møde med Anne Manning-Pedersen, en velerfaren bibellærer, teolog, bibelsk rådgiver og coach, som har været i Danmark siden 2017 og taler både engelsk og dansk.
I 2023 talte hun 33 forskellige steder i Danmark og Norge.
Hun har mere end 25 års erfaring som kirkeplanter og lederskabs-træner. Hun har rejst i 14 lande og arbejdet tværkirkeligt med børn, unge, kvinder, mænd, ægtepar og ledere.
Find Anne på YouTube ved at søge på Anne Manning-Pedersen.
Hjemmeside: www.annemanning.dk
Kontakt på mail: info@annemanning.dk
Mobil: 51 48 44 44

Besøg vores web-shop på Hosianna.dk

Find gaven til:
- brudeparret
- bryllupsdagen
- fødselsdagen
- jubilæet
… og meget mere!

Udfordringens webshop
Hosianna.dk / Bøger / Film / Musik

Udfordringen,
Jernbanegade 1
6070 Christiansfeld,
tlf.: 74562202

Annoncer:
- tlf. 2681 7718
Mail: annoncer@udfordringen.dk

Se oversigt over priser og deadlines her:
Udfordringen.dk/Annoncer

Annoncér i Udfordringen

– og vær med til at støtte den kristne avis.

Få dagens gratis bibeludfordring!

Hvis du har lyst til at få et dagligt bibelord til inspiration sendt, så gå ind på hjemmesiden **udfordringen.dk** og tilmeld dig via ikonet "Dagens Udfordring" ca. midt på hjemmesiden.

Det er gratis og uden nogen forpligtelser.

Hvis avisen udebliver...

Hvis avisen udebliver, kan du benytte kontaktformularen på udfordringen.dk - klik på det røde felt 'Udeblev avisen?' midt på siden og udfyld felterne.
Så sørger **Bladkompagniet** for efterlevering 1-2 dage efter reklamation.

DEBAT

De fleste kan se elefanten i rummet!

Vi må tale om elefanten i rummet, skriver Eivind Fønss; at antallet af kristne falder i bl.a. Danmark.

Nogle er blinde, andre ser den anden vej, og nogle tør ikke tale om den!

Jeg bringer dette på bane i største respekt og kærlighed!

I Norge tør man tale om elefanten. Der er i hvertfald en nordmand, som har skrevet en større bog om emnet. Bogen hedder "Rebranding the Church" og er skrevet af Peder Tellefsdal. Han bruger forskellige internationale undersøgelser til at belyse tilstanden på kirkerne, kirkelivet og kristendommen. Der er lande, hvor tilgangen til de troendes rækker vokser markant. Og så er der lande, hvor kirkelivet sygner hen, og antallet af medlemmer daler, hvor de kristne falder i antal.

Det er bl.a. Danmark!

Jeg ved, at flere trossamfund og kirker taber medlemmer, jeg ved, at antallet af børn, som følger i forældrenes troende fodspor, er faldende. Det er jo en katastrofe, ikke sandt? Prøv for sjov at stille disse spørgsmål til ChatGPT.

Problemstillingen er åbenbart almindelig kendt!!

Hvad gør kirkerne så ved det?

Jeg siger ikke, at der ikke evangeliseres, og at de kristne sammenkomster ikke er hyggelige, men hvor bliver effekten af?

Der er altså to hovedområder, som kræver italesættelse.

1. Menighedslivet. Hvis de unge falder fra, siger det noget om, at hverdagslivet ikke svarer helt til søndagslivet. Der er altså for mange hjem, som ikke kommer i nærheden af de standarder, Bibelen sætter. En naturlig årsag til at tabe troen og tilliden. Hvor mange kirker italesætter det – eller tør italesætte det? Efter 30 år som kristen ægteskabsrådgiver og coach – med hundredvis af par og enkeltpersoner – ved jeg, at der mange steder bygges på sand.

De unge forberedes ikke tilstrækkeligt til voksenlivet og løber derfor ofte ind i unødvendige og alvorlige situationer, som ikke fremmer deres egen familiedannelse og eventuelle forældreskab. Et ansvar, som åbenbart ikke prioriteres højt. Jo, det er muligt at der tales om det, men et er teori, noget andet er praksis.

Mange er indstillet på, at ægteskabet er noget, der holdes så længe kærligheden binder parret sammen. Det er det værst tænkelige grundlag for børn at vokse op i – aldrig at vide, hvornår det er slut!

Så laver vi fantastiske celebrations med sang og musik samt stærke budskaber. Alle hopper og springer og bliver mødt af Guds ånd, men hvor går kirken hen, når mødet er forbi?

Jeg citere Peder Tellefsdal: "Following Jesus is not an option; it is the point." "Christianity without discipleship is always Christianity without Christ." ….idet I lærer dem at adlyde mine befalinger!

2. Evangelisation. Vi er alle kaldet til at nå de u-frelste med de muligheder, vi har. Gud elsker også dem. Han gav sin søn den enbårne for at de kunne finde frelse og forsoning – og et nyt liv!

Aviserne bugner ikke med annoncer, de elektroniske medier brillerer mest med forkyndernes talenter. Min kære grandtante Anna Bjørner Larsen ville vende sig i sin grav.

Jo, vi ser små tiltag på de elektroniske medier med at give gode vidnesbyrd, og man kan også finde forbøn. Alt sammen meget fint, men får det fat i de u-frelste?

Hvad skal der til for at fange de u-frelste menneskers opmærksomhed og vække deres interesse. Det beskrives fortræffeligt i den før omtalte bog. Gad vide, hvor mange der har købt den i Danmark og læst den.

Jeg citere igen Peder Tellefsdal: "If you want people to come to church, you have to ask, "What problems do we solve?" Do we solve loneliness? Do we solve a lack of meaning? Do we solve "I can't make good decisions in my life, and I don't know how?" You/We have to answer that question."

Med andre ord, så taber vi terræn. Målgruppen søger hjælp og "frelse" andetsteds. Markerne er mere hvide end nogensinde før, men jeg er bekymret for at vores "madding" ikke er interessant og relevant nok, selv om det er hævet over enhver tvivl, at menneskerne har mere brug for Jesus og frelsen, omvendelsen og optræningen i det kristne liv end nogensinde før.

Det er da på tide, at vi står samme og bygger stærke familier og kirker. For Danmarks skyld, for de unges skyld og alle dem, der endnu ikke kender Jesus.

Jeg elsker Jesus og det han har gjort for mig og min hustru er fantastisk. Hvad han har udrettet i de situationer, han har lagt os på sinde, er også utroligt.

Vi må kunne stå sammen om forskellige evangeliserende tiltag – så må "høsten" finde den "lade" som bekommer den bedst!

EIVIND FØNSS

Læserindlæg er udtryk for læserens egen holdning. Udfordringen forbeholder sig retten til at forkorte og udelade indlæg. Send dit indlæg til: redaktion@udfordringen.dk

Stilllinger

Product Manager

Collectaz søger en engageret Product Manager

Om jobbet:

Du indgår i forskellige produktteams, hvor du i samarbejde med udvikler:

- Omsætter kunde- og markedsbehov til funktionalitet
- Udarbejder løsningsdesign og tilbud
- Prioriterer opgaver og medvirker ved udarbejdelse af roadmap for Collect

Derudover deltager du i kundesupport og vedligeholdelse af brugermanual. Du får ansvar for planlægning og afholdelse af brugerkurser.

Om dig:

- Erfaring med Collect eller andre CRM-systemer, projektledelse og Office365 vil være en fordel
- Stærk arbejdskapacitet og god service
- Analytisk og proaktiv
- Engageret, initiativrig og struktureret
- God til at planlægge og følge opgaver til dørs
- Trives med nye udfordringer og nysgerrig på ny viden

Om os:

Collectaz udvikler og supporterer CRM-løsninger til NGO'er, indsamlings- og medlemsorganisationer. Vi er i dag 5 medarbejdere.
Vi prioriterer at være en arbejdsplads, hvor vi som mennesker trives og har adgang til løbende at udvikle os.

Arbejdssted: Haraldsvej 60 C, 1., 8960 Randers SØ
(tæt på motorvejsafkørsel Randers Syd).

Flere oplysninger: Se mere om jobbet, vores forventninger til dig og om ansøgningsprocessen på **collectaz.dk/product-manager**

Ansøgningsfrist: Søndag den 1. september 2024.

COLLECTAZ Indsamling fra A til Z

Sådan kan DU være med til at støtte Udfordringens vigtige tjeneste

Giv gaver med skattefradrag via Missionsfonden på konto 9570 - 0006 139450.

Skriv, at du vil støtte:

Projekt 5127 - Avisen Udfordringen

Gaver uden skattefradrag kan indbetales direkte på Udfordringens bankkonto: 7040 1830446 (Skriv under bemærkninger, at det drejer sig om en gave).

Obs! Missionsfonden er også godkendt til at modtage testamentariske gaver uden arveafgift. Kontakt Udfordringen eller Missionsfonden på tlf. 47174040 eller via e-mail på adressen: mfond@mail.dk

Tak for din nødvendige forbøn for Udfordringens medarbejdere og frivillige.

Overvej en gave til Udfordringen!

50% kombi-rabat

på et web-banner på udfordringen.dk med ca. 1000 unikke besøg om dagen.

- når du samtidigt har en annonce i avisen

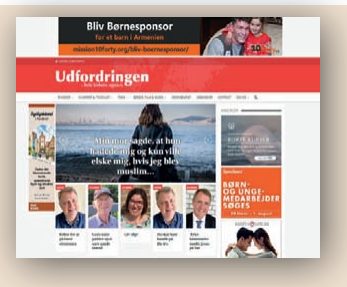

Kontakt 2681 7718
/ annoncer@udfordringen.dk

Følg Udfordringen på Facebook. Her finder du artikler og ekstramateriale og ikke mindst de populære videoer med 'Gudsoplevelser'

FØLG OS PÅ FACEBOOK
facebook.com/Udfordringen.dk

Følg Udfordringen på Instagram, hvis du vil holde dig opdateret på historier og indhold fra avisen.

Løs ugens kryds og tværs - og vind et gavekort!

Træn hjernecellerne – og vind måske et gavekort!

Vinder i kryds & tværs i uge 33:
Connie Rønne Jørgensen

Kodeord: *Pyntedukke*

Du kan også vinde et gavekort på 150 kr. til Hosianna.dk, hvis du finder kodeordet i denne uge ved at sammensætte de bogstaver, der står i felterne med tal.

Skriv kodeordet og send det sammen med dit navn og din adresse til mail@udfordringen.dk eller til Udfordringen, Jernbanegade 1, 6070 Christiansfeld.

Kodeordet skal være Udfordringen i hænde senest tirsdag den 3.9. Vinderen får direkte besked og offentliggøres her på siden den 8.9.

Obs! Du kan IKKE benytte Udfordringens portofri kupon til at indsende koden.

Blandt de indsendte løsninger trækkes hver uge lod om et gavekort på 150 kr. til Hosianna.dk, vælg mellem bøger, cd'er og film.

Kryds og tværsen leveres af bureauet Kehlet Aps, Varde.

God fornøjelse!

IGEN / BYBO / GÅET / DEL / SLÆGT / FØDE / BUNKER – REDE / 1 / STANK – JYSK BY

GIVE – TALORD

IDRÆT – BRUTALT / RYSTE – EFTER-NAVN / 2

TÅBE / VOKAL – BUSK / MÅL – MÆRKE

SMERTE / MÅLERE – ÆRA / MØBEL – PÆN / MUSE – ANTAL / RUSSISK FLOD – HAV / MODSAT OFF

UDEN SELSKAB / 3 / GASART – STAT / STILART – UDSTYR

FORTRÆFFELIG / 4 / KØD-SPISE – SVAR / MÅDE – FRUGTER

AMORIN / HAFT – FISKEDE / STYR – 1000 KG / LEVER – SENSIBEL / 5 / FOLKEMÆNGDE

ALBANSK MØNT / KLODEN – STADS / TAKST – TOUPÉ

FORHOLDS-ORD / PÅ LINJE – INSTRUMENT / 6

ATOMFARTØJ / DRENG – BLODSUGEREN / SPROG – KLOVN / TONE – VRED

MORALSKE / 7 / ENG. SAGNKONGE

ÆLDRE KARAKTER – VOKSEDE / ARTIKEL – ENEBOER / RI / GUDINDE – EKSPERTER / 8

RÆKKE / ELENDIGHED / AFFALD / BRANDEN

SPORTSUDØVEREN / SPANIEN – GILDE / ANSIGTS-UDTRYK – DRENG

HANDYR / DRIK – DRENG / JORDART – ADELSMANDEN / FARTØJ / LEDIGT – STRAKS / 9 / MOMENT – HÅR

TRÆ / STRØMNING – INSEKT / 10 / BENYTTE – RUND

IMBECIL / HÅRDFØR – DEN ÆLDSTE / STÆVNE – TOKYO / BANDEORDENE

TOPPEN / 11 / DYR – KORT / TENDENSEN – GIVE MEN

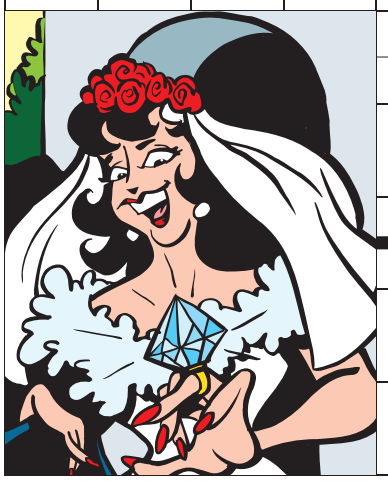

TILMED – PIGENAVN / KUNSTSPROG – VALUTA / HINE – FLOD

SURT / ANSEELSE – ILD / LUFTIGT

12 / …? GREY – FUT

DRENG / VANDLØB – ØSTRIG / LE – MIDT I TUBEN / 13

FLADE / TRÆBLÆSER / FANGSTMIDDEL

Find flere end 1.000 varer på
Hosianna.dk
Bøger, film, musik, m.m.
Abonnenter får 5 pct. rabat.

Giv et abonnement i gave!

Et abonnement på Udfordringen er en gave som varer længe!
- Med den trykte avis har man også adgang til alle artikler på nettet.

Bestil pr. mail på abonnement@udfordringen.dk eller ring på tlf. 7456 2202.

En smuk dag i nabolaget

Søndag den 25. august kl. 18.00 viser TV3 Puls filmperlen 'A Beautiful Day In The Neighborhood' (En smuk dag i nabolaget).

Tom Hanks og Matthew Rhys i rollerne som Fred Rogers og Lloyd Vogel.

Filmen handler om den ikoniske og populære børnetv-vært Fred Rogers, som den kyniske journalist Lloyd Vogel bliver bedt om at interviewe til en portrætartikelserie. Vogels ry for at søge og udstille det negative gør, at ingen ønsker at blive interviewet af ham. Men Fred Rogers har en anden tilgang til den nedslidte skribent, og i mødet med ham begynder Vogel at anskue verden og sig selv med nye øjne.

I rollen som Fred Rogers ses Tom Hanks, og han efterlader et uudsletteligt indtryk som den både troende og folkekære tv-vært, og måden han møder sine medmennesker på.

Har man ikke TV3 Puls i sin tv-pakke, kan filmen også ses på bl.a. Viaplay frem til d. 28.8.

Lisbeth

Udvalgte programmer om tro / Kristne TV-kanaler

DR1

Søndag 25/8
10.00 Sommergudstjeneste

Johannes Gregers Jensen

Gudstjeneste fra Københavns Domkirke. Liturg og prædikant er domprovst Johannes Gregers Jensen. Gudstjenesten transmitteres via fastmonterede kameraer i kirken.

DR2

Onsdag 28/8
19.25 Rosenmeiers Rejse: Forhekset i Uganda (1:3)
I Uganda tror mange, at mennesker med handicap er forheksede. Peter Rosenmeier rejser til landet for at finde ud af, hvordan det er at leve med et handicap her. Og om han kan gøre bare en lille forskel for nogen. Han møder Patrick, som ikke kan få et job på grund af sit handicap, og Hillary, som er blevet socialt udstødt af hele landsbyen.

Lørdag 31/8
18.50 Før Søndagen
I "Før søndagen" fortolker kendte danskere og DR's ensembler den danske salmeskat i ord og musik - én salme ad gangen.
I aften tager musikeren Karen Mukupa fat på salmen "Du, som har tændt millioner af stjerner".

KR/TV i DK

Se kristent tv døgnet rundt her:
1. I hele landet på dit tv med en KKR tv-boks. Bestilles på www.kkr.dk / seerklubben@kkr-tv.dk eller tlf/sms: 35 31 00 57.
2. I hovedstadsområdet med stue-, tag- eller fællesantenne (DVB-T2) hele døgnet.
3. På computer, tablet eller mobil: www.kkr.dk.
Programoversigt på: kkr.dk

FGP-TV

FGP-Huset, Nygade 17,
3782 Klemensker, Tlf. 40870533
Mail: post@FGP.dk
Udsendelserne kan ses på FGP-TVs hjemmeside www.FGP.dk (Menupunkt: FGP-TVs IT-kanal)
Derudover minimum fire gange ugentlig på GospelChannel. Blandt andet onsdage kl. 19.00 og lørdage kl. 11.30. GospelChannel er en gratis kanal på bl.a. CanalDigital.

GOD TV

Tlf. 98 90 91 50
Email: info.scandinavia@god.tv
GOD TV kan ses overalt. Download en app til iPhone, iPad eller Android eller se www.god.tv, hvor der findes 20 web kanaler 24/7.
GOD Channel kan også ses 24/7 via parabol: ASTRA 4A 5º Ø Frekvens: 11.996 GHz, Polarisation: H, Symbol Rate: 27,500 Symbol/s: FEC: ¾.
Kan også modtages fra Hotbird 13° øst og Eurobird 28,5° øst. Indgår i TV-pakken hos MoreTv. Findes i mange bredbånds- og kabelnet.

More 2 life TV

Regionalt TV i MUX 1. Kanal Nord: Mandag - tirsdag 8:30, onsdag 23:00, torsdag 21:00, lørdag 10:00, søndag 11:00. Kanal Øst: Mandag - torsdag 8:30, lørdag 11:30, søndag 15:00.
Kanal Hovedstaden: Tirsdag 11:00, onsdag 15:30, torsdag 11:00, fredag 05:00.

Loveworld TV

Kanal ASTRA 2a, 2b, 2d
28,2 grader E= øst. Engelsk kanal. Undervisning og helbredelsesudsendelser. Ekstra parabol muligvis nødvendig. Program og yderligere info.: www.loveworldtv.co.uk/

Airport UCB TV

Sender på regionale digitale net
www.ucb.dk/ucbtv.htm
Hovedstaden (Airport TV)
Mandag 07.30-08.00, torsdag 05.30-06.00, søndag 08.30-09.00, søndag 15.30-16.00.

Revelation

Kanal ASTRA 2a, 2b, 2d - 28,2 grader E= øst. Engelsk kanal. Undervisning / forbøn for syge. Ekstra parabol muligvis nødvendig. Program og teknisk support: www.revelationtv.com

SAT-7

Fire tv-kanaler som kan ses på Appen SAT-7 Plus:
• SAT-7 ARABIC (for familier på arabisk)
• SAT-7 KIDS (for børn på arabisk)
• SAT-7 PARS (for persisktalende seere i primært Iran, Afghanistan og Tadsjikistan)
• SAT-7 TÜRK (for tyrkisktalende seere i primært Tyrkiet og Aserbajdsjan)
Se mere på www.sat7.org og facebook.com/SAT7Network

Andre kanaler

<u>På Thor 1º vest:</u>
Vision Norge, Gospel Channel
Fr. 11247 Pol V Sr 24500 Fec 7/8.
På Astra 1 19,2o øst: Bibel TV Fr. 10832 Pol H SR 22000 Fec 5/6.
Astra 2 28,5o øst:
TBN Europe Revelation

MoreTV

Danmarks billigste TV-udbyder. MoreTV tilbyder i deres grundpakke med 39 kanaler også seks kristne tv-kanaler:
* **KKRtv** - Københavns Kristne TV har siden 1984 produceret tv ud fra et kristent livssyn.
* **GODTV** - international kristen TV kanal.
* **NRBTV** - Amerikansk kristen nyhedskanal, som også har debatprogrammer i kristent perspektiv.
* **Visjon Norge** - en norsk kristen tv-station, der blev lanceret i 2003 som den første skandinaviske kristne tv-kanal 24 timer i døgnet.
* **Vision Sverige** - en søsterkanal til den norske Visjon Norge. Begyndte at sende 2015.
* **Kanal 10 Norge** - klassisk kristen undervisning.
Se mere på: www.moretv.dk

Tysksproget TV

Tysksprogede TV-Kanaler med satellitmodtagelse: Canal Digital: Via Astra modtages bibeltv.de og hopechannel.de.
Hopechannel.de:
Onsdag kl. 13.00 og kl. 19.30.
Torsdag kl. 16.00.
Fredag kl. 10.00 og kl. 20.15.
Lørdag kl. 9.15.
Die Bibel-Das Leben - en kristen gæst fortæller i interview om sin "vandring", produceret af den tyske Adventistkirke.
Bibeltv.de: Tirsdage kl. 22.00 - 22.30: ICEJ - Faszination Israel med Gottfried Buhler.
BibelTv er en afdeling af Evangeliums Rundfunk, som udsendes fra Wetzlar.
Hope Media (Stimme der Hoffnung) = Hope Channel udsendes fra Alsbach-Hähnlein i Sydtyskland.

Web-tv

GOD TV: www.god.tv
DKNET.TV www.dknet.tv
TBN - Trinity Broadcasting Network: www.tbn.org

Radio - faste ugentlige programmer om tro på P1

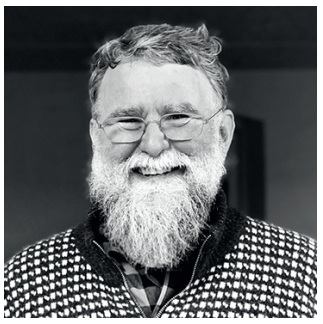

Anders Laugesen er vært i Pilgrim, hvor samtalen handler om tro - i mange forskellige udgaver.

Søndag 25/8
08.05 Pilgrim - En mystikers blik på verden
Madhurima Rigtrup er spirituel vejleder og fortæller som den måske første kvindelige danske forfatter om at leve som mystiker i enhedsoplevelse med Gud.
Vært: Anders Laugesen.
(Sendes også 4.03).

09.05 Bibelen Leth fortalt
Forfatter Kristian Leth mener, at Bibelen er verdens vigtigste bog. Journalist Lauge Hendriksen læser de hellige skrifter for første gang. Sammen forsøger de at besvare spørgsmålet: Kan vi overhovedet forstå os selv og det samfund, vi lever i, hvis ikke vi forstår Bibelen? Tilrettelæggelse og klip: Kristian Leth og Lauge Hendriksen.

10.03 Gudstjenesten fra Gråbrødre Klosterkirke, Viborg stift.
13. søndag efter Trinitatis
Prædikant: Steen Hedemann Andreassen.
Salmer:
DDS 675: Gud, vi er i gode hænder.
DDS 369: Du, som gir os liv og gør os glade.
DDS 260: Du satte dig selv i de nederstes sted.
DDS 613: Herre, du vandrer forsoningens vej.
DDS 598: O Gud, du ved og kender.
Vært: Malene Fenger-Grøndahl.

11.03 Hvad ville Jesus have sagt?:

Iben Maria Zeuthen.

Vi vil allesammen gerne gøre vores bedste. Men det er ikke altid, vi ved, hvad det bedste er. Og hvem spørger vi, når vi er i tvivl? Hvad med at spørge det, ifølge kristendommen, mest perfekte menneske? Jesus. Hvad ville han have sagt til dig i den situation, du står i? Hvad ville Jesus have sagt: for dig, der elsker Jesus, dig, der ikke ved, hvem Jesus er, og dig, der leder efter argumenter for, hvorfor vi overhovedet nogensinde har fundet på at lave radio om ham. Du kan altid skrive dine spørgsmål til Jesus@dr.dk.
Vært: Iben Maria Zeuthen.

Lørdag 31/8
15.03 Ditlev og dæmonerne
Hvorfor findes det onde og dæmoniske udenfor og indeni os mennesker? Det spørgsmål undersøger præst og forfatter Kristian Ditlev Jensen i denne programserie sammen med sin medvært Christoffer Emil Bruun og en række gæster. Med afsæt i personlige oplevelser dykker værterne ned i nogle af livets mørke skyggesider.

Søndag 1/9
10.03 Gudstjenesten på P1 Hornbæk Kirke, Helsingør stift.
14. søndag efter Trinitatis.
Prædikant: Lizette Harritsø Lauritzen.
Salmer:
Septembers himmel er så blå.
Nr. i Højskolesangbogen: 355
DDS 29: Spænd over os dit himmelsejl.
Fra vest står blæsten.
Nr. 808 (i 100 salmer)
DDS 658: Når jeg er træt og trist.
DDS 728: Du gav mig. o Herre.
Vært: Jon Kaldan.

Morgenandagten

Du kan se og høre den direkte radiotransmission af Morgenandagten fra Vor Frue Kirke i København. Morgenandagten sendes mandag til lørdag kl. 08.05-08.25 på DR2 og DR P2. Morgenandagten varetages på skift af kirkens præster.

Find podcasts på Udfordringen.dk

På Udfordringen.dk/podcast/ finder du forskellige podcasts om tro, Jesus og kristendom.

De mange podcasts udgives af forskellige kirker, organisationer og private udgivere.

Lyt fx til 'Havet vi svømmer i' - en podcast fra Laundry, hvor to unge værter, Christian Meiner og Daniel Roed, forholder sig til ungdomskulturens udfordringer.

Info. om podcast kan sendes til: redaktion@udfordringen.dk

Kristen lokalradio

Radio Ådalen

Egen antenne: Opsund: 96.4 MHz | Lønborg: 107.1 MHz
Fællesantenne
Skjern: 97.0 MHz samt netradio: www.radio-aadalen.dk

København

Rhema Radio

Morgenradio fra 06.00 til 10.00 på 106.3 FM. Lørdag kl. 06.00 til 13.00 Søndag kl. 06.00 til 21.00 på 106,3 FM. Natradio fra 00.00 til 06.00 på 103.4 FM
UCB Media på nettet 24/7: ucb.dk

Lumi Radio Aalborg

Sender prædikener, bibelundervisning, mødereportager og musikudsendelser med kristen musik 33 timer om ugen: lumiradio.dk, facebook.com/lumiradio. FM 92.2 MHz, 106.5 MHz, 107.4 MHz

Nordsjællands Kristne Radio & Radio KUR

Egen antenne: FM 92,8 MHz
Stofa net: 96,8 MHz
Netradio og podcast
Radio KUR (Kristen Ungdomsradio): Sender via egen YouTube kanal og via Facebook
www.nkradio.dk

Radio fri-born.dk

Pinsekirken Bornholm, Sagavej 5, Rønne sender internet-radio 24 timer i døgnet. Kan høres på mobil, iPad eller PC ved at hente den globale lydstreaming-tjeneste TuneIns radio-app i PLAY og APP-Store. Når appen er installeret, søg efter fri-born.

Norea Radio Danmark

Webradio - http://norea.dk

Send oplysning om kristen lokalradio til: redaktion@udfordringen.dk

Den 21.8 er Huxi Bach gæst. Huxi er selv podcastvært i DRs podcast 'Ubegribeligt'. Hvordan forholder han sig til troen på en højere magt?

Journalist og teolog Iben Thranholm er programvært.

Podcasten "Giv Gud en chance" udkommer hver anden onsdag. Den findes både på Apple Podcast og Spotify, og det er gratis at abonnere på podcasten.

Lyt til Udfordringens Podcast - udfordringen.dk/podcast

MUSIK TJEK

Dejlig lovsang i upbeat

SEU Worship er navnet på lovsangsbandet. Move of God (Hengivenhed) er albumtitlen.

Lovsang – som i fællesskabet folder sig ud med masser af gåsehudsfremkaldende omkvæd i sangene, som gør, at vores hellige ild bliver aktiveret. Bandet er udkommet med et fabelagtigt album for ca. fire måneder siden, og målgruppen er absolut den yngre generation, da tempo og fællessangen er oppe i beat.

Move of God er et nummer, som jeg mener rykker ultimativt, og derfor er det fremhævet denne gang i min anmeldelse. Jeg får en lyst til at rejse mig og række mine arme mod himlens sluser, når tonerne fylder mit rum, og jeg er sikker på, at sangen gør noget for dig, der hvor du er.

Artisterne kan man næsten høre i deres stemmer, de græder ud til Gud med en kraft og en inderlig bøn og hengivenhed, og jeg er ikke sikker på, at tårerne kan holdes tilbage i denne tilbedelse. Man mærker tydeligt, at bandet har valgt et nummer, hvor afmægtigheden er tydelig i teksten, og at vi ikke kan klare os mere uden Guds indgriben. Med ordene, *vi er desperate, vi er sultne, Gud åben himlen for os. Hav din vej Gud.* Fantastiske stemmer og toner.

Ingen tvivl om, at disse fantastiske mennesker lever et gudsfrygtigt liv, sangene får dig til at løfte dit blik mod himlen og tænke over din tro og levevis og søge i dit stille sind Herrens vilje.

Bandet har også andre sange at byde på. Sange, vi kender som *Open the Eyes of My Heart Lord* med en himmelsk stemme, som tager os ind i en tilbedelse, vi kender så godt, men med en fin og elegant og overgivet stemme, som rører os lidt dybere.

Ester Moore

Kunstner: SEU Worship - **Titel:** Move of God - **Genre:** Pop/rock /worship - **Download:** itunes.dk - **Pris:** 89,00

I begyndelsen skabte Gud himlen og jorden. Jorden var øde og tom, og urdybet lå hen i totalt mørke, men Guds Ånd svævede over de mørke vande. *(1 Mos. 1, 1-3)*

Så sagde Gud: "Der skal blive lys!" Og så var der lys. Gud glædede sig over lyset, og han satte skel mellem lyset og mørket. Tiden med lys kaldte han dag, og tiden med mørke kaldte han nat. Det blev aften, og det blev morgen. Det var den første dag.

(1 Mos. 1, 3-5)

Da Gud skabte universet

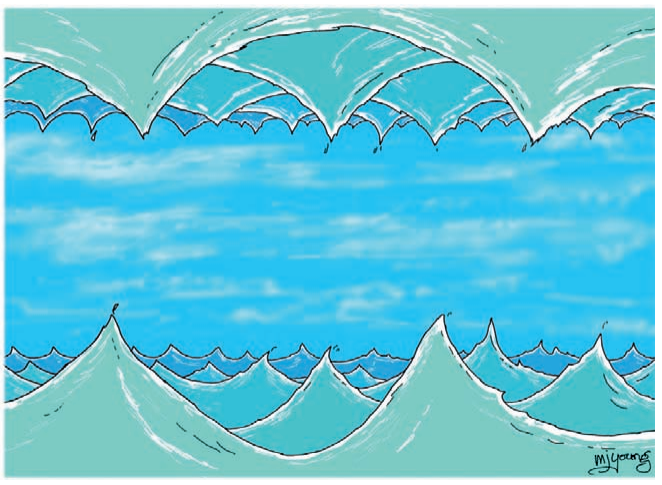

Så sagde Gud: "Der skal være en hvælving midt i alt vandet til at dele det." Og Gud dannede en hvælving, så vandet ovenfor den blev adskilt fra vandet nedenfor den. Hvælvingen kaldte han himmel. Det blev aften, og det blev morgen. Det var den anden dag.

Dernæst sagde Gud: "Vandet under himmelhvælvingen skal samle sig, så det tørre land kommer til syne." Og sådan skete det. Det tørre land kaldte han jord, og de steder, hvor vandet var, kaldte han hav; og Gud glædede sig over sit værk.
(1. Mos 1,6-10)

Derpå sagde Gud: "Grønne planter, der bærer frø, skal spire frem af jorden, og frugttræer, som bærer frugt med kerner, skal vokse op, så de kan formere sig, hver efter sin art." Og sådan blev det. Op af jorden spirede grønne planter, som bar frø, og træer, som bar frugt med kerner, hver efter sin art. Og Gud glædede sig over sit værk. Det blev aften, og det blev morgen. Det var den tredje dag. (1. Mos 1,11-13)

"Op af jorden spirede grønne planter, som bar frø, og træer, som bar frugt med kerner, hver efter sin art. Og Gud glædede sig over sit værk. Det blev aften, og det blev morgen. Det var den tredje dag."

Tegningerne er Martin Young's Bible Cartoons. Teksten er fra Bibelen på hverdagsdansk.

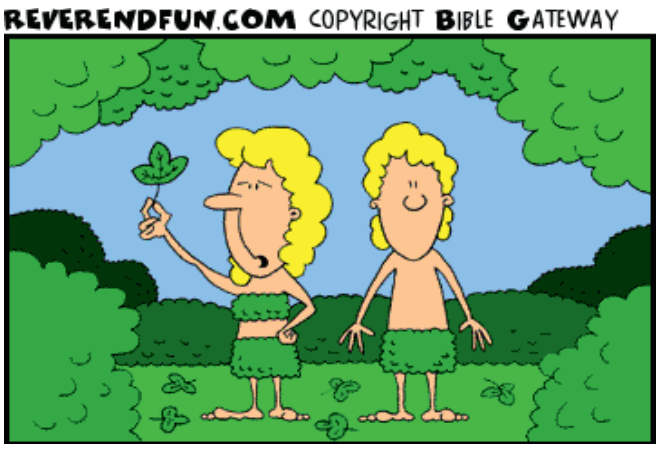

Svensk bandemiljø, set indefra

Anmeldt af Kirsten Krog

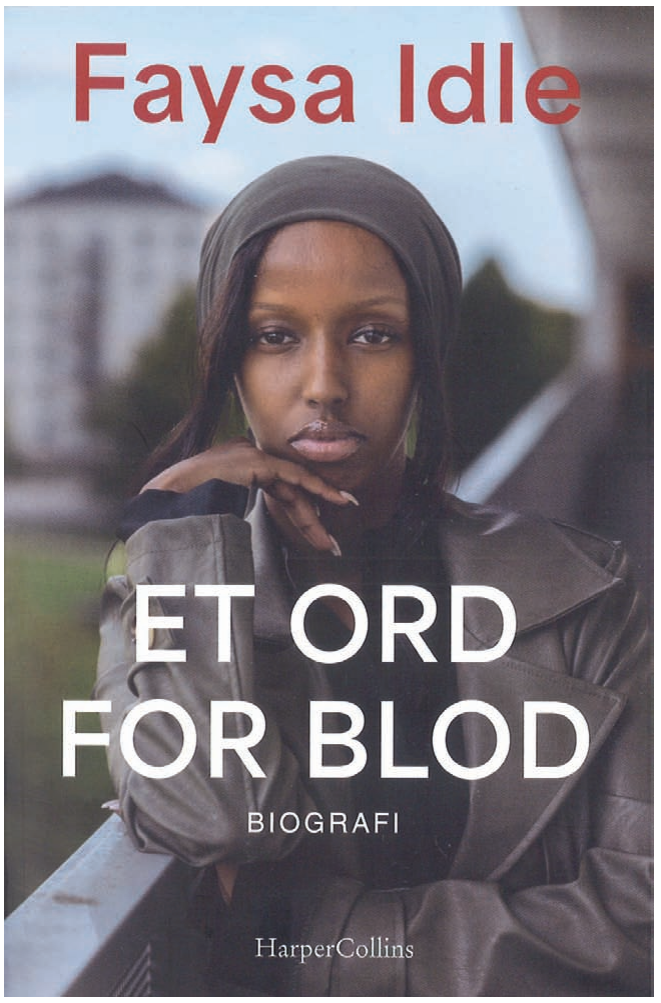

I bogen "Et ord for blod" fortæller Faysa Idle om den bande- og voldskultur, der de seneste år er eskaleret i Sverige og også har trukket tråde til Danmark.

Faysa er født i Sverige og opvokset i en somalisk familie i Tensta, en forstad til Stockholm, hvor bandekriminaliteten eksploderer og resulterer i det ene hævnmord eller det andet. Faysa selv finder sig selv fanget midt i voldshandlingerne, både pga. et parallelsamfunds egne love, hvor klaner og familier straffer ud fra gamle nedarvede love, hvor ære er alt, og fordi én af hendes brødre bliver dybt involveret i bandekriminalitet.

Også Faysa selv bevæger sig både på grænsen af den svenske lov og familiens normer. Som helt ung bliver hun efter et mindre sliktyveri sendt på genopdragelse i Kenya, og da hun er hjemme i Sverige igen indrulles hun efterhånden mere og mere i de konflikter, som udspilles mellem de to fremtrædende bander Dödspatrullen og Shottaz, og da hendes ven Abbas bliver myrdet, befinder hun sig mellem de to grupperinger, da Abbas har rødder i den ene og hendes bror Bilal i den anden. Som søster til Bilal bliver hun som familiemedlem associeret til Shottaz, og mange af hendes venner fra barndommen, som nu hører til Dödspatrullen, bliver hendes fjender. Faysa lever i konstant frygt og under stadig trussel og ender med at udvikle PTSD.

Konflikten ender da også i mord på én af hendes brødre. Han er ikke selv bandemedlem, men som en del af familien bliver han offer for et hævnmord. Senere er hele familien på nippet til at blive myrdet under hendes bror Bilals bryllup, da der er udlovet en dusør på 1 million for at myrde Bilal selv og 100.000 for hvert familiemedlem. Dette bliver dog afværget, men kort efter bliver Bilal hårdt såret, og Faysa søger endelig hjælp og reddes ud af miljøet.

Under hele forløbet har Faysa haft et helle: hun elsker at skrive og lege med ord. Efter en "hjemme-retsag", hvor Bilal anklager hende for at ryge, gemmer hun sig på sit værelse, og "tænkte febrilsk og skrev digte i hovedet. Forsøgte på alle måder bare at holde op med at tænke, bare være og gemme mig i mine ord" (s. 74). Senere beskriver hun, hvordan hendes digte bliver en flugt fra den hverdag, som er ved at kvæle hende: "At vende og dreje ord, skabe metaforer og sætninger, som når man læser dem, åbner op for nye verdener og muliggør rejser i tid og rum. […] jeg begyndte at drømme digte frem" (s. 95). "Det eneste, der lettede stressen og gav øjeblikke af ro, var, når ordene løb igennem mit indre" (s. 100).

Bogen er et enestående indblik i en verden, som er frygteligere, end man kan forestille sig, skrevet af en, som kender det indgående indefra.

Mens jeg læste, kunne jeg ikke lade være at danne paralleller til "Bandelederen Nicky". Men Faysa har ikke lært Jesus at kende, og derfor virker bogen trøstesløs.

Der er dog ét lyspunkt: Faysa skriver virkelig godt. Så sprogligt er det en nydelse at læse bogen. Mon ikke hun har en fremtid som anerkendt forfatter?

Faysa Idle: Et ord for blod
240 sider. 269,95 kr.
Forlag: HarperCollins

En roman om Jesus og drager

Anmeldt af ung-anmelder Elena Lundsteen

De fleste børn har hørt historien om Jesus, og hvad han siger, vi skal leve efter. Men det kan godt blive meget repetition, hvis man er vokset op med det. Ted Dekker og Rachelle Dekker har skrevet bogen "Og de fandt drager – Drengen, der faldt ned fra stjernerne", som er den første bog i en serie på tre. Det er en virkelig spændende bog, der handler om drager og jordens undergang, men der på en god måde også vikler Jesus ind i handlingen og har nogle paralleller til Bibelen. Den viser, hvordan man kan søge tryghed i ham, når alt ser sort ud.

I bogen følger vi Jack og hans venner og menneskerne ombord på rumstationen Arken og de svære beslutninger, der skal tages. Jack er kun tolv år, men alligevel får han og hans venner det store pres på deres skuldre, at de skal redde hele menneskeheden eller det, der er tilbage af den. Der er nemlig sket det, at jorden er gået under, og kun 169 mennesker er tilbage, de lever på Arken. Jorden er blevet invaderet af drager, og det er kun børn under teenagealderen, der kan trænge ind i jordens atmosfære. Vi bliver taget med ind i den spændende, men også uhyggelige rejse. Og vi er med, når personerne i bogen står over for svære valg og dilemmaer.

Jeg synes, det her er en virkelig god bog, da den har et beskrivende sprog, der gør, at vi føler, vi er midt i handlingen. Og så er det en meget spændende historie, hvor der kommer nogle plottwist, man ikke havde regnet med. Bogen er både for drenge og piger fra 10-års alderen og op.

Da jeg første gang tog bogen op for at læse den, fangede den mig ikke helt, men efter et par kapitler havde den mig. Jeg syntes, den var virkelig spændende. Ted og Rachelle Dekker kommer virkelig godt i mål med at få draget kristendommen ind i historien. Og jeg synes, det er megafedt, at der er lavet en bog, der handler om noget så sejt som drager, men også om noget så sejt som Jesus.

Bogen er en kreativ måde at fortælle om kristendommen på, uden at gøre det helt åbenlyst for ikke at gøre det kedeligt for børn, som er vokset op med bibelhistorier. Man kan mærke, at der er tænkt over detaljen, og alt hænger sammen. Alligevel er historien nem at følge med i, og sproget nemt at forstå.

Jeg vil klart anbefale bogen, hvis ikke til dig selv, så kunne det være en god gave til et barn, du kender. Jeg vil selv anbefale den til mine to yngre brødre (10 og 13 år, red.), og jeg glæder mig allerede til at læse den næste bog i serien.

Ted Dekker & Rachelle Dekker: Drengen, der faldt ned fra stjernerne. 206 sider. 199 kr.
Forlaget Scandinavia

Glad genfortælling tager læseren ved hånden

Anmeldt af Kristian Kristiansen

Tillad mig at være sådan lidt Rasmus Modsat. Dette er ikke en bog - i modsætning til, hvad de kloge ellers måtte mene, vil jeg kalde det noget så fint som et værk. Glad og kærligt forkynder det sin eksistens fra alle hustage og de tusind hjem; det er storslået, men alligevel med sin egen form for stille ydmyghed. Det tager hele tiden læseren ved hånden, insisterende uden at være påtrængende.

Når man sådan genfortæller (ny-skriver, er måske et lige så dækkende ord), kan det ikke undgås, at noget af det stof, man før tog til sig som givet, nu måske afdækker nye lag. Det gælder helt ned i den sproglige miniature - tag fx Mosesbarnets mor, der ved genforeningen med barnet i denne udgave "græder og er lettet". Det sidste er en tilføjelse, der på det psykologiske plan selvfølgelig er både plausibel og sand, men ellers er dyrket i anden have.

Louise Langhoff Koch skal dog ikke modtage knubbede ord herfra. Opgaven har været en ny tids læsning af en gammel tekst, nemlig Morten Pontoppidans "Bibelske Historier for Børn" (opr. 1909 og senere flittigt genoptrykt). Det gør hun så glimrende, og tempoet og interessen sikres med ordskabeloner som fx: Ved du hvad? Nu skal du høre! Næsten for godt til at være sandt! - Det sidste kunne passende være en overskrift for værket som sådan.

IIllustrationsdelen? Jeg taber pusten! Men altså: Jeg bliver så fuld af glad, som en lille pige sagde i anden sammenhæng. Louise Langhoff Koch har haft den lykke at få tildelt Birgitte Ahlmann til billeddelen, og sidstnævnte udtaler om sit arbejde hermed:

"Illustrationerne skal understrege følelser og stemninger, som teksten vækker. Nogle fortællinger lægger op til meget voldsomme illustrationer, for eksempel den om Kain og Abel, men i stedet for udpenslet vold har jeg lagt vægt på at illustrere følelser af uretfærdighed og misundelse mellem søskende, som jeg tror, rigtigt mange børn kan sætte sig ind i. Jeg håber, det åbner op for samtaler om de følelser, tekst og tegninger vækker, og hvordan man kan håndtere dem" (www.bibelselskabet.dk).

Og spørger man ind til, hvorfor Pontoppidans nytestamentlige stykker ikke er en del af bogen, er svaret, at der arbejdes på sagen. Vi væbner os med tålmodighed. - Pengene ligger i vinduet, Ole. Som et forskud.

Louise Langhoff Koch & Birgitte Ahlmann: "Drengen der ville tælle stjernerne ..." Bibelselskabets Forlag, 2024. 153 sider. Rigt ill. Indb. 260 kr.

Gudsoplevelser:

"Når du ser en regnbue så husk, at Gud elsker dig"

Berith Pedersen var bekymret for fremtiden, men en regnbue på et stykke papir blev for Berith Pedersen en påmindelse om Guds kærlighed.

Jeg er sådan en, der har troet på Gud altid og vidst, at jeg var elsket af ham. Men nogle gange har vi brug for noget konkret, et eller andet at holde fast i.

Det har Gud også givet mig i form af nogle regnbuer.

Den første gang, jeg oplevede det, var, da jeg stod til at skulle blive arbejdsløs, fordi mit firma skulle fusionere med et andet og i den forbindelse flytte til en anden by, hvor jeg kunne ikke flytte med.

Jeg bekymrede mig om, hvad der så skulle ske.

> "Nogle gange har vi brug for noget konkret, et eller andet at holde fast i."

En af de sidste dage, hvor jeg sad og skrev på min skrivemaskine, fik jeg pludselig det flotteste regnbuemønster på mit papir.

Jeg tænkte: "Hvad sker der her, hvad er det for noget?" Så så jeg, at det var et termometer, der var skruet fast på vindueskarmen, hvor der var en vanddråbe, som solen kunne fange, og som lavede det fine mønster på mit papir.

Jeg blev rigtig glad, fordi jeg kom til at tænke på en søndagsskolesang, der siger:

"Når du ser en regnbue, så husk Gud elsker dig."

Den regnbue kom igen to dage efter, og jeg har fået mange siden.

Jeg véd, at Gud elsker mig.

Berith Pedersen

"Gudsoplevelser" findes som videoer på Udfordringens hjemmeside og facebookside. De er optaget af filmfotograf Per Bracher. Bogen af samme navn kan købes på hosianna.dk.

KLUMME

Det som høres…

Mange af Udfordringens læsere har formodentligt deltaget i et af sommerens mange kirkelige lejre og stævner. Min familie og jeg deltog også i år i SommerOase ved Horsens.

For min del er det en del af mit arbejde som generalsekretær. I det hele taget anvender vores medarbejdere mange ressourcer på at planlægge og gennemføre denne uge for tusindvis af deltagere.

Det begyndte allerede sidste år, hvor sporlederne med deres kerneteams fik ideerne og tegnede de første skitser. Det fortsatte i foråret med fokus på de mange detaljer, der samlet danner velfungerende spor for børn, teens, unge og voksne. Undervejs tog vores konferencechef og logistikteam hånd om alt fra det store telt til legepladser og affaldssortering. I uge 29 kulminerede det med mere end 500 personer, der varetog en frivillig opgave under SommerOase. SommerOase gav 3475 campister og mere end 2500 dagsgæster en Hellig: Hel og Anderledes uge. Efter nedtagningen kunne jeg og mine kolleger tage på en tiltrængt ferie.

Et sommerstævne efterlader hos mange af os langt flere ord og indtryk, end vi kan bearbejde på en uge. Og det gør heller ikke noget. Troen kommer nemlig ikke af det, der siges, men det, som høres. Mange af os har ofte glemt talen eller undervisningen, inden vi kommer ned i campingvognen. Alligevel er det min erfaring, at jeg vender hjem med et enkelt møde, input eller indtryk, som satte sig dybt i mit sind. Troen kommer af det, som høres, og pludselig kan man opleve en tale, en sang eller en bøn, som ræsonnerer dybt, og man bærer det med sig efterfølgende. Nogle af os kan flere år efter stadig huske en lejr eller stævne på sådanne ord og indtryk, man bar med sig.

Et ofte anvendt bibelsted er fra Johannesevangeliet kap. 15, hvor Jesus med billedet af et vintræ siger: bliv i mig. Mindre citeret er det efterfølgende løfte, som Jesus giver: og mine ord bliver i Jer!

Jesus lover, at den, der tror på ham, vil han give sit ord, og det vil blive hos os og bære frugt. Sådan er det med det, der høres med hjertet. Det skaber og fornyer troen hos os, og vi kan bære med os ind i hverdagen.

Mange har gjort sig umage, for at troen kan inspireres og fornyes på årets sommerstævner og lejre. Det bedste, vi kan gøre, er at tage de ord og indtryk til hjerte, som vi hørte. Det skaber tro. Ofte er møder og forkyndelse blevet optaget og efterfølgende tilgængelige online som video eller podcast. Genhør det ord, som blev dit på årets stævne. Lad Jesus blive hos dig med sit ord. Troen kommer af det, som høres.

Af Keld Dahlmann,
Præst og generalsekretær i Dansk Oase

Prøv Udfordringen uforpligtende

Jeg vil gerne prøve den kristne ugeavis Udfordringen gratis i to måneder. Derefter får jeg et girokort for den kommende periode, som jeg kun betaler, hvis jeg vil fortsætte.

Jeg bestiller (sæt kryds): ☐ **2 måneders GRATIS prøve-abonnement***
☐ **½ år for kun 459 kr. eller** ☐ **et helt år for 745 kr.**

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr. _____ By: _____

Tlf.: _____ E-mail: _____

PS: Du kan også bestille på **mail@udfordringen.dk** - eller på hjemmesiden **udfordringen.dk/bestil**

***Gratis prøve-abonnement gælder kun i Danmark**

POST
Sendes ufrankeret
Modtageren betaler portoen

Udfordringen
+++ 24849 +++
7993 Sydjylland-Fyn USF B

(35/2024)

Bibelen på hverdagsdansk

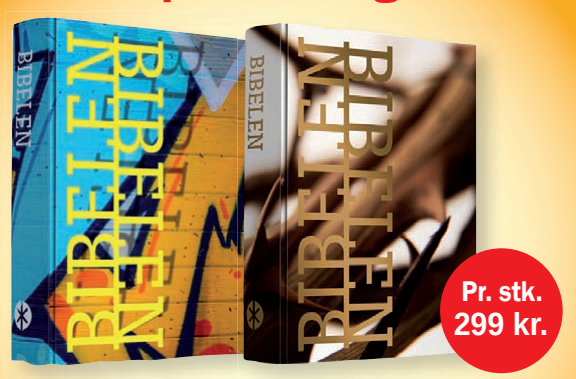

To nye flotte udgaver af Bibelen på hverdagsdansk med et større format og større skrift, hvilket letter læsningen. Mål: 210 x 145 mm
Vælg mellem design 'TEEN' eller 'Brun med torne'

Bestil på Hosianna.dk eller tlf. 7456 2202